

371-1
ก211ก
23

ทักษะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 4
ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

จักรพันธุ์ กววกิจการ

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

- 1 ก.พ. 2527

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

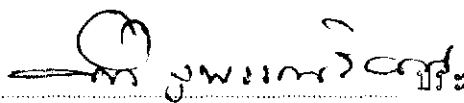
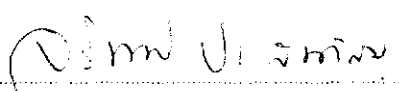
กันยายน 2526

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

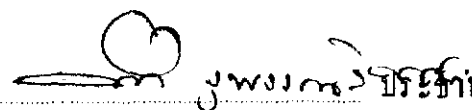
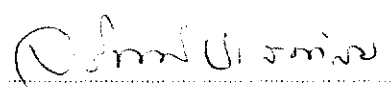
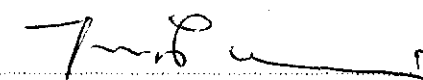
153255

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ประธาน
 กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ประธาน
 กรรมการ
 กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงด้วยดีด้วยความกรุณาช่วยเหลือจาก อาจารย์สุรินทร์ สุพรรณรัตน์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทร์ ประสงค์สม กรรมการ ได้ให้คำแนะนำสนับสนุน เสนอข้อคิดเห็น พร้อมทั้งตรวจทางแก้ไขปรับปรุงให้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์จันทร์ ชุ่มเมืองปักษ์ หัวหน้ากองมาตรฐานวิชาชีพครู ที่ช่วยตรวจสอบแบบสอบถามและเสนอแนวคิดในการวิจัย อาจารย์ ดร.ณรงค์ บุญมี ที่ได้ช่วยให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียน และคณะครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 4 ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิจัยทุกท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ได้ทั้งหมด

ความดีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ คุณแม่ ภรรยา และลูก ที่ให้กำลังใจสนับสนุนการทำวิจัยจนสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี.

จักรพันธ์ กวดกิจการ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	9
	คุณสมบัติของครูที่ต้องการ	9
	วิชาชีพครู	13
	แนวความคิดเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู	15
	การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในต่างประเทศ	19
	ปัญหาและอุปสรรคบางประการในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
	มวลประชากร	32
	กลุ่มตัวอย่าง	32
	วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	34
	ลักษณะของเครื่องมือ	34
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	35

วิธีรวบรวมข้อมูล	35
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	36
สถิติในการวิเคราะห์	36
4 ผลการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ตอนที่ 1 ทักษะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ...	39
ตอนที่ 2 ทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบทักษะของครูที่มีต่อการยก ระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ	56
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	60
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	60
กลุ่มตัวอย่าง	60
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	60
การรวบรวมข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	93

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรทั้งหมด แยกเป็นจังหวัดและโรงเรียน	33
2	จำนวนครูที่เข้ามาเป็นกลุ่มตัวอย่าง แยกเป็นจังหวัดและโรงเรียน	33
3	แสดงข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ	39
4	ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครูที่มีต่อการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิง ปริมาณและคุณภาพ	41
5	ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครู ที่มีต่อการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาใน เชิงปริมาณและคุณภาพ	43
6	ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครู ที่มีต่อการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	45
7	ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครู ที่มีต่อโครงการผลิต หลักสูตร และประสบการณ์ วิชาชีพครู	47
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครู ที่มีต่อมาตรการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากร ทางการศึกษา	49
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครู ที่มีต่อมาตรการรับนักศึกษาครู	52
10	ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครู ที่มีต่อมาตรการประสานการผลิตและการใช้ครู ..	53
11	เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทัศนคติของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐาน วิชาชีพครู ทั้ง 7 มาตรการ	55
12	เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่	56
13	เปรียบเทียบทัศนคติของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม อายุ	57
14	เปรียบเทียบทัศนคติของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม อายุราชการ	57

15	เปรียบเทียบทักษะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนก ตามคุณวุฒิ	58
16	เปรียบเทียบทักษะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนก ตามเพศ	58

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือของการพัฒนาคน ซึ่งเป็นเป้าหมายและมรรควิธีไปสู่การพัฒนาประเทศ ผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในวงการศึกษาคือครู ครูทำหน้าที่อบรมสั่งสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการแก่บุคคล อันเป็นหน้าที่พัฒนากำลังคนโดยตรง (เจลิยา บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ 2520 : 1) ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษา คุณภาพของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพของนักเรียนที่ผลิตออกไป การที่ครูจะมีสมรรถภาพในการอบรมสั่งสอนนักเรียนได้ก็ขึ้น ประการแรกครูต้องมีคุณภาพดีก่อน การปรับปรุงครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ต้องมีการส่งเสริมปรับปรุง ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูโดยวิธีต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ครูตามที่ต้องการ

ในปัจจุบันคุณภาพของครู ความรู้ความสามารถ ความศรัทธา อุทิศการ และเจตคติต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับต่ำ ครูไม่เข้าใจว่าครูที่มีลักษณะอย่างไร (คณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพครู 2525 : 1) ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร มีสาเหตุหลายประการทั้งทางตรงและทางอ้อม

สาเหตุประการที่ 1 เกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของครู มาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากรายได้และสวัสดิการของครูต่ำ ไม่มีความมั่นคงทางค่านเศรษฐกิจ ขวัญ และกำลังใจไม่ดี (นาวิ รังสิวรารักษ์ 2524 : 28 - 31) ครูจำเป็นต้องกินร่นเพื่อฐานะทางเศรษฐกิจส่วนคนหันไปสนใจในการหารายได้พิเศษทางอื่น เช่น เปิดสอนกวดวิชา หรือเรียนต่อให้สูงขึ้นเพื่อปรับเงินเดือน และมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ทำให้คุณภาพและการเอาใจใส่การสอนลดหย่อนลง สังคมขาดความเชื่อถือครู และครูไม่สามารถคงสภาพทั้งใจได้ (คณะกรรมการการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา 2518 : 138 - 139) ทำให้บทบาทและฐานะของครูตกต่ำ

ถูกวิจารณ์ในคำคุณภาพ ประสิทธิภาพในการสอน ภาพพจน์ของครูในการ เป็นผู้นำบุคคล
ลดน้อยลง (จำลอง เวศุไร 2523 : 1 - 2)

สาเหตุประการที่ 2 เกี่ยวกับนโยบายการผลิตครูเปลี่ยนแปลงไป มุ่งผลิตครู
ให้มีปริมาณสนองความต้องการในการพัฒนาการศึกษา และนโยบายทางการเมือง ในการ
หาที่เรียนให้นักเรียน ทำให้วิธีการผลิตครูเปลี่ยนแปลงมากขึ้นเพื่อเร่งผลิตครูให้ได้
ปริมาณเป็นสำคัญ ทำให้ครูยอคุณภาพ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง และไม่มีความศรัทธา
ในอาชีพครูอย่างแท้จริง (คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา 2518 : 138 -
139)

สาเหตุประการที่ 3 ทางราชการรับครูที่ไม่มีวุฒิทางครูเข้ามาทำการสอน
ครูขาดความรู้ ทำให้ภาพพจน์ของวิชาชีพครูลดต่ำลง ภาระกิจของครูกับเงินเดือนใน
ปัจจุบันไม่เหมาะสม (บุญล ันธิยังค์ 2525 : 59) ทำให้คนทั่วไปเห็นว่าใคร ๆ
ก็สามารถเป็นครูได้ และวิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน 2523 : 4) ได้กล่าวถึง
สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาคุณภาพของครู สรุปได้ดังนี้

1. วิชาชีพครูยังไม่ไ้มาตรฐาน
2. สถาบันวิชาชีพครู (คุรุสภา) ยังไม่มีบทบาทในการกำหนดหลักสูตร

การผลิตครู

3. ขาดการประสานงานระหว่างฝ่ายใช้และฝ่ายผลิตครู
4. การใช้ครูไม่ตรงตามสาขาวิชาที่ได้รับการอบรมมาจากสถาบันการผลิตครู
5. ขาดหน่วยงานสำรวจจำนวนครูตามสาขาวิชา ทำให้เกิดปัญหาความลักลั่น
ในการผลิตครู เช่น ปัจจุบันขาดแคลนครูคณิตศาสตร์ แต่ฝ่ายผลิตกลับไปผลิตครูสังคม
จนปริมาณมากเกินไป เป็นต้น

6. ยังไม่มีนโยบายการใช้ครูแน่นอน

จากปัญหาเหล่านี้ นักการศึกษาจึงได้มองเห็นความสำคัญของครูมากขึ้น จึงได้
พยายามคิดหาวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น เพื่อให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพ
ชั้นสูงอย่างสมบูรณ์ เช่นเดียวกับวิชาชีพอื่น เช่น วิชาแพทย์ วิชาสถาปัตย์ วิชา

นิติศาสตร์ ฯลฯ (เจริญผล สุวรรณโชติ 2523 : 1) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ข้อ 43 ใจความไว้ว่า ให้มีสถาบันวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อควบคุม ส่งเสริมมาตรฐานและจริยธรรมของผู้นประกอบอาชีพ ทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิตามกฎหมาย ของบุคลากรทางการศึกษา ทั้งของรัฐ ของท้องถิ่น และของเอกชน ทั้งนี้ตามบทบัญญัติ ของกฎหมาย (แผนการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 452)

จากรายงานการสัมมนาเรื่อง "แนวโน้มของการฝึกหัดครู" ระหว่างวันที่ 20 - 22 เมษายน 2520 ณ โรงแรมเอเชียพัทยา จังหวัดชลบุรี ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ควรกำหนดมาตรฐานการใช้ครู การให้มีการรับรองมาตรฐานของการฝึกหัดครู ทั้งในแง่สถาบันและหลักสูตรการศึกษา มีการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูโดยสถาบัน วิชาชีพครู เพื่อควบคุมปริมาณและคุณภาพการใช้ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ได้ มาตรฐาน กำหนดมาตรการในการคัดเลือกนักเรียนที่จะเข้าเรียนฝึกหัดครู และให้มี คณะกรรมการประสานงาน การผลิตและการใช้ครู เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการ ประสานงานการผลิตและการใช้ครู (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครู 2520 : 1 - 5) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการสัมมนามาตรฐาน วิชาชีพครูของคุรุสภาระหว่างวันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523 ณ โรงแรมไทยโฮเต็ล ที่เห็นสมควรจัดให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูอย่างรีบด่วน ด้วยวิธีการออกใบ อนุญาตประกอบอาชีพครู และส่งเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสมอื่น ๆ รวมทั้งจัดให้มี สถาบันวิชาชีพครูที่มีกฎหมายรองรับขึ้นโดยรีบด่วน เพื่อกำเนินการเกี่ยวกับการออกใบ อนุญาตประกอบอาชีพครู และส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2523 : 14 - 16)

ปัจจุบันคุรุสภาได้ทำหน้าที่ส่งเสริมวิทยฐานะของครู โดยการจัดอบรมระหว่าง ปิณฑาเรียนฤดูร้อน ให้ครูสอบครู พ.ศ. และ พ.ม. ส่วนด้านส่งเสริมสวัสดิการของ ครูได้มีการจัดตั้งองค์การช่วยเหลือเพื่อนครู (ช.พ.ค.) การช่วยเหลือบุตรครู และ อื่น ๆ แต่การจัดยังไม่ทั่วถึงสมาชิก และยังไม่ครบถ้วน (ปกรณ์ สาราญทรัพย์ 2520 : ๑ - ๓) และ (โกวิท สุรัสวดี 2521 : ง - ๒) ต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น ถ้าโดยกระชับ

ครูสภาให้มีอิสระและเป็นสถาบันวิชาชีพครูอย่างแท้จริง คาดว่าจะทำงานได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในเขตการศึกษา 4 มีครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 2,145 คน ร้อยละ

53 ที่มีความรู้ต่ำกว่าปริญญาตรี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524 : 63) และได้รับบริการส่งเสริมวิทยฐานะทางดานวิชาการจากครูสภาไม่ทั่วถึง ทำให้มีโอกาสที่เพิ่มวิทยฐานะมีน้อยลง ครูจะเรียนภาคค่ำในวิทยาลัยครู หรือมหาวิทยาลัยก็ทำไม่ได้เพราะอยู่ห่างไกล การคมนาคมไม่สะดวก เช่น ครูในจังหวัดระนอง กระบี่ ตรัง และพังงาบางส่วน ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม การประกอบอาชีพแตกต่างไปจากเขตการศึกษาอื่น ๆ ทัศนะของครูก็จะต้องแตกต่างไป และครูเหล่านี้ได้รับผลกระทบสะท้อนต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้วย เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจในงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรให้ครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ใกล้เคียงร่วมแสดงความกตัญญูเห็นด้วย จึงเป็นแรงจูงใจให้ศึกษา ทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณายกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 7 มาตรการ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครู
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อาวุธราชการ คุณวุฒิ และเพศ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่ดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และหน่วยงานอื่น ๆ นำไปประกอบพิจารณาในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้บรรลุผลตามเป้าหมายยิ่งขึ้น

2. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในสังกัดกรมสามัญศึกษา นำไปปรับปรุงการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. เป็นข้อมูลสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ใช้ปรับปรุงบทบาทของตนเองในฐานะที่มีส่วนร่วมในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูตามทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2525

2. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้กระทำการศึกษากับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มฝ่ายบริหารการศึกษา

2.2 กลุ่มฝ่ายปฏิบัติการสอน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ครู จำแนกตามอายุ อายุราชการ คุณวุฒิ

และเพศ

3.1.1 อายุ คือ

ก. 21 - 35 ปี

ข. 36 - 60 ปี

3.1.2 อายุราชการ คือ ระยะเวลาที่ครูดำรงตำแหน่งทางราชการติดต่อกันมาโดยไม่ขาดช่วง

ก. อายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า

ข. อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี

3.1.3 คุณวุฒิ คือ

- ก. ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
- ข. ระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า

3.1.4 เพศของครู

- ก. เพศชาย
- ข. เพศหญิง

3.2 ทัวแปรตาม

ทักษะของครูที่มีต่อการ ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ครูมีทักษะเห็นควยต่อการ ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
2. ทักษะของครู ที่มีต่อการ ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ แตกต่างกัน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. มาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง เกณฑ์หรือข้อตกลงที่จะกำหนดให้เป็นลักษณะหรือคุณสมบัติของวิชาชีพที่นำไปปฏิบัติแล้ว เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพตามข้อเสนอแนะใหม่ของคุรุสภาไว้ว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพไว้ว่า อย่างน้อยประกอบด้วยประกอบอาชีพครูจะต้องผ่านการอบรมวิชาชีพ และได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพครู

2. การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง แนวปฏิบัติอันเป็นการส่งเสริมพัฒนา ปรับปรุง หรือควบคุม เพื่อให้วิชาชีพครูสูงขึ้นโดยอาศัยหลักปฏิบัติที่สำคัญ 7 มาตรการ ของคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครู คือ

2.1 มาตรการในการใช้ครู และบุคลากรทางการศึกษาในเชิงของปริมาณ และคุณภาพ

- 2.2 มาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษามาตรฐานวิชาชีพครู
- 2.3 มาตรการในการพัฒนา หรืออบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 2.4 มาตรการในการผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษา ในเชิงของ

ปริมาณและคุณภาพ

2.5 มาตรการในด้านโครงสร้างการผลิต หลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพครู

2.6 มาตรการรับนักเรียนฝึกหัดครู

2.7 มาตรการการประสานงานระหว่างการผลิต การใช้ครู และบุคลากรทางการศึกษา

3. ครู หมายถึง ผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

3.1 กลุ่มครูฝ่ายบริหารการศึกษา ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งฝ่ายบริหาร (ตำแหน่ง บ.) และทำหน้าที่บริหารการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และผู้อำนวยการ

3.2 กลุ่มครูฝ่ายปฏิบัติการสอน ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งฝ่ายปฏิบัติการสอน (ตำแหน่ง ป.) และทำหน้าที่สอนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ ครูและอาจารย์

4. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเปิดทำการสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายรวมกัน สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

5. เขตการศึกษา 4 หมายถึง เขตการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยแบ่งตามลักษณะภูมิศาสตร์ มี 5 จังหวัด คือ ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง และระนอง

6. อายุ หมายถึง อายุตามปฏิทิน นับตั้งแต่เกิดถึงวันที่ 1 มีนาคม 2526 ถ้าเศษเกินกว่า 6 เดือน ให้นับเป็น 1 ปี

7. อายุราชการ หมายถึง ระยะเวลาที่เข้าดำรงตำแหน่งหน้าที่ทางราชการติดต่อกันไม่ขาดช่วง ถ้าลาออกราชการแล้วเข้ารับราชการใหม่ ให้เริ่มนับอายุราชการใหม่ ตั้งแต่วันเข้ารับราชการครั้งสุดท้าย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

7.1 อายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า

7.2 อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี

8. คุณวุฒิ หมายถึง ความรู้ที่ได้ศึกษาสูงสุด และสอบได้ประกาศนียบัตร
วุฒิปัทร หรือปริญญาบัตร จากสถานศึกษาที่ทางราชการรับรองวิทยฐานะ แบ่งออกเป็น
2 กลุ่ม

8.1 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (พ.กศ. ป.กศ. ป.กศ.ชั้นสูง

พ.ม. ฯลฯ)

8.2 ระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า (กศ.บ. ศศ.บ. วท.บ. ค.บ.

กศ.ม. ศศ.ม. ฯลฯ)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1. คุณสมบัติของครูที่ต้องการ

ครูมีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนการสอน เพื่อสร้างและพัฒนาคนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น นักการศึกษาทั้งหลายจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ดีของครูหรือสังคมต้องการ และเห็นว่าจำเป็นสำหรับผู้ประกอบอาชีพครู เพื่อจะได้นำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการสร้างหรือผลิตครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีในการเรียนการสอน คุณสมบัติของครูที่ดีเหล่านี้ ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นครูจำเป็นต้องพยายามพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของตนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ เกี่ยวกับคุณสมบัติของครูที่ต้องการ มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

พระพุทธเจ้า ได้กำหนดคุณลักษณะของครูที่ดีไว้ 7 ประการ (มหามกุฏราชวิทยาลัย 2471 : 33) คือ

1. ปิโย คือ การกระทำตัวให้เป็นที่รักแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป
2. ครุ คือ เป็นบุคคลที่มีความหนักแน่น มีจิตใจมั่นคง กอบด้วยความรู้ความสามารถ
3. ภาวนีโย คือ การที่เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีคุณประเสริฐอันถึงงาม
4. วชฺสา คือ เป็นผู้มีความรอบคอบในการคัดค้านสิ่งสอนโดยไม่เกรงกลัวว่าจะเกลียดหรือโกรธ มีความเฉลียวฉลาดในการใช้คำพูด
5. วจนฺธโม คือ ความเป็นผู้มีอารมณ์อดทนต่อถ้อยคำ โดยมีเจตนาดีเป็นที่ตั้ง
6. คมฺภีรฺว กถํ กชฺสา คือ การรู้จักสอนจากง่ายไปหายาก หรือมีความลึกซึ้งขึ้นโดยลำดับ
7. โน จมฺมฺเน นิโยชเย คือ การรู้จักแนะนำในทางที่ถูกที่ควร ไม่แนะนำออกนอกกฎนอกทาง

มันทนา ปิยะมาลา ได้สำรวจลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ครูที่มีลักษณะสำคัญ 9 ประการ คือ (มันทนา ปิยะมาลา 2521 : 98)

1. ส่งเสริมให้กำลังใจ และยกย่องชมเชยนักเรียน
2. เมตตากรุณา
3. การสอนดี
4. ให้ความสำคัญปรึกษาแก่นักเรียน
5. มีเหตุผลเป็นประชาธิปไตย
6. มีความยุติธรรม ซื่อตรง
7. ให้ความอุปการะแก่นักเรียน
8. บุคลิกภาพดี
9. มีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน

ไรอัน และคนอื่น ๆ (Ryans and others. 1970 : 416) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบไว้ลักษณะของครู 5 ด้าน 9 ลักษณะ คือ

1. ด้านพฤติกรรมในชั้นเรียน

ลักษณะที่ 1 ให้ความอบอุ่น มีความเข้าใจ และมีความเป็นมิตร ซึ่งตรงข้ามกับการแยกตัวออกจากพวกไม่เกี่ยวข้อง เห็นตนเองเป็นใหญ่ และเข้มงวด กวดขัน

ลักษณะที่ 2 มีความรับผิดชอบ ทำงานอย่างมีระบบการทันอกทันใจ ซึ่งตรงข้ามกับหลีกเลี่ยงงาน ทำงานอย่างไม่มีแบบแผน เฉื่อยช้า

ลักษณะที่ 3 มีการกระตุ้นยั่วเย้า คิดก้าวหน้า ซึ่งตรงข้ามกับเชื่องซึม จ้าเจ

2. ด้านทัศนคติ

ลักษณะที่ 4 สนใจในความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งตรงข้ามกับไม่สนใจ

ลักษณะที่ 5 สนใจในความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมประชาธิปไตยในชั้นเรียน ซึ่งตรงข้ามกับไม่สนใจ

ลักษณะที่ 6 สนใจความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้อื่น ซึ่งตรงกันข้ามกับไม่สนใจ

3. งานทักษะต่อการศึกษา

ลักษณะที่ 7 ถือการเรียนเป็นศูนย์ ซึ่งตรงข้ามกับถือนักเรียนเป็นศูนย์

4. งานความสามารถในภาษา

ลักษณะที่ 8 เข้าใจภาษาพูดได้ดียิ่ง ซึ่งตรงข้ามกับไม่เข้าใจภาษาพูด

5. งานความมั่นคงทางอารมณ์

ลักษณะที่ 9 อารมณ์สม่ำเสมอ ปรับตัวได้ดี ซึ่งตรงข้ามกับการปรับตัวไม่ได้ อารมณ์ไม่มั่นคง

กรมการฝึกหัดครู (กระทรวงศึกษาธิการ กรมการฝึกหัดครู 2515 : 14 -

15) ได้กำหนดเกี่ยวกับสมรรถภาพในการเป็นครูว่าครูที่มีสมรรถภาพสูงนั้น ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ทำการสอนได้เป็นอย่างดี
2. สามารถทำการอบรม แนะนำ และปกครองได้เป็นอย่างดี
3. ทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี
4. สร้างสัมพันธ์ภาพอันดี และร่วมมือกับชุมชน
5. เป็นครูชั้นอาชีพ โดยรู้จัก
 - 5.1 เพิ่มพูนความรู้ให้แก่อาชีพครูเสมอ
 - 5.2 เป็นสมาชิกที่ดีของสมาคมทางวิชาการ
 - 5.3 ยึดถือแบบธรรมเนียมของครูเป็นครู
 - 5.4 ช่วยเหลือแนะนำครูใหม่

ฝ่ายโครงการของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่สังคมต้องการ โดยให้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้สรุปผลไว้ดังนี้ (วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ฝ่ายโครงการ 2518 : 73 - 85)

1. ด้านความประพฤติ ควรมีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและสังคม
2. ด้านความรู้ทางคานวิชาการ ควรมีความรู้กว้างขวางนอกเหนือไปจาก

ความรู้เฉพาะ

3. ด้านการสอน ต้องรู้จักพัฒนาปรับปรุงการสอนของตนให้ได้ผลดี

4. ด้านการปกครองนักเรียน ควรฝึกนักเรียนให้มีระเบียบวินัยควบคู่ไปกับการอบรมทางศีลธรรม

5. ด้านมนุษยสัมพันธ์ของครู ครูควรเข้าใจและสร้างความเข้าใจอันดีแก่ชุมชนทุกฝ่าย บุกระกับ และเพื่อนร่วมงาน

6. ด้านบุคลิกภาพของครู ครูควรแต่งกายเหมาะสม มีอารมณ์มั่นคง มีเสียงพูดชัดเจน สุภาพ และควรมีลักษณะความเป็นผู้นำ

7. ด้านการทำงานนอกเวลา และงานอดิเรกของครู เห็นว่าครูควรทำได้เมื่องานนั้นไม่ขัดกฎหมาย หรือขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม

เฉลียว บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ (เฉลียว บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ 2520 : 363 - 367) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง "ลักษณะของครูที่ดี" ว่า

1. ความสำคัญของครูอยู่ที่บทบาทและการสอน และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

2. ครูที่มีคนไม่ชอบมากที่สุด คือ ครูที่ขาดความรับผิดชอบ เจ้าอารมณ์ ขาดความยุติธรรม เห็นแก่ตัวและประจบสอพลอ

3. ครูที่มีคนชอบมากที่สุด คือ ครูที่ตั้งใจสอน เข้าใจนักเรียน และเป็นกันเอง มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความเสียสละ และมีเมตตาธรรม

4. ลักษณะของครูที่ดี สามารถเรียงลำดับตามความสำคัญได้ดังนี้

4.1 มีคุณธรรมและประพฤติดี

4.2 การเป็นพลเมืองที่ดี

4.3 มีความสามารถในการอบรม แนะนำ และปกครอง

4.4 มีความสามารถในการสอนดี

4.5 มีมนุษยสัมพันธ์ดี

4.6 มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับอาชีพครู

4.7 มีสุขภาพทางกายและจิตที่สมบูรณ์

4.8 มีความรู้ทางวิชาการดี

จากการวิจัยและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ลักษณะของครูที่
ต้องการนั้น ประกอบไปด้วยส่วนใหญ่ ๆ ที่สำคัญคือ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่
ที่ได้รับมอบหมาย ความเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก และความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
มีคุณธรรมและจริยธรรม

2. วิชาชีพครู

วิชาชีพครูจัดได้ว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงเช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูงในสาขาอื่น ๆ เช่น
แพทย์ วิศวกร และ กฎหมาย (ทวีป อภิสัทธ 2519 : 19) และมีผู้กล่าวถึงลักษณะ
วิชาชีพชั้นสูงไว้ ดังนี้

ฮอยล์ (Hoyle. 1969 : 80) กล่าวว่า การสอนวิชาชีพชั้นสูง กล่าวคือ
การสอนจะต้อง

1. เป็นการบริการที่สำคัญแก่สังคม
2. ใช้วิธีการแบ่งปันความรู้ในการประกอบอาชีพ
3. ต้องเพิ่มพูนทางวิชาการ และการฝึกอบรมอยู่เสมอ
4. มีอิสระในการปกครองตนเองเป็นอย่างดี
5. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
6. ต้องมีความเจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ

มาร์ค และคนอื่น ๆ (Marks and others. 1979 : 616) กล่าวถึง
ลักษณะของวิชาชีพชั้นสูงว่า

1. วิชาชีพชั้นสูง เป็นอาชีพที่ต้องมีการควบคุมเป็นพิเศษ
2. มีการเพิ่มพูนความรู้และฝึกอบรมอยู่เสมอ
3. มีการรักษาระดับมาตรฐานอย่างสูง บุคคลที่เข้ามาสู่อาชีพนั้นต้องได้รับการ

การคัดเลือกเป็นพิเศษ

4. มีจรรยาวิชาชีพอย่างเคร่งครัด
5. มีฐานะทางสังคมอยู่ในระดับสูง และได้รับค่าตอบแทนในอัตราสูง

6. ใช้ปัญญาอย่างมากในการประกอบอาชีพ
7. มีการค้นคว้าวิจัยทั้งภายในองค์การวิชาชีพและส่วนบุคคลอยู่เสมอ
8. ใช้วิธีการแห่งปัญญาในการศึกษาค้นคว้า และเป็นเทคนิคขั้นสูง
9. มีความรับผิดชอบอย่างสูง และเป็นการให้บริการแก่สาธารณชน
10. ความเป็นพี่น้องในกลุ่มอาชีพเดียวกัน
11. มีการพัฒนาในการประกอบอาชีพ และมีใบรับรองวิชาชีพ

สุโท เจริญสุข (สุโท เจริญสุข 2515 : 3) ได้สรุปฐานะของวิชาชีพครูว่า จักเป็นวิชาชีพชั้นสูง ทั้งนี้เพราะมีแนวทาง 4 ประการ ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน คือ เป็นอาชีพที่มีความจำเป็น มีการศึกษาชั้นสูงอย่างมีกฎเกณฑ์ต้องใช้ความรู้ความสามารถพิเศษ มีสถาบันรับรอง และมีกฎเกณฑ์ของสถาบัน

วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน 2523 : 5) ได้ให้คำอธิบายลักษณะของอาชีพ ที่ถือว่าเป็นอาชีพชั้นสูงนั้นจะต้องมีลักษณะ 6 ลักษณะ คือ

1. อาชีพนั้นจะต้องให้บริการให้แก่สังคม โดยไม่ขัดข้องกับสาขาวิชาอื่น
2. อาชีพนั้นจะต้องมีความเป็นอิสระในการดำเนินการที่เกี่ยวกับวิชาชีพ
3. อาชีพนั้นต้องให้บริการแก่สังคม โดยใช้วิธีการแห่งปัญญา
4. ผู้ที่ให้บริการหรือสมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงจะต้องได้รับการศึกษาในระดับสูง
5. ผู้ที่ใช้วิชาชีพชั้นสูง จะต้องประพฤติดี คือ ต้องมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพนั้น
6. ต้องมีสถาบันอาชีพ เป็นแหล่งกลางที่จะสร้างสรรค์ จรรโลงความมั่นคง

แห่งอาชีพของสมาชิก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะของวิชาชีพชั้นสูงที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าวิชาชีพครูในปัจจุบันจักถือว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยอาชีพครูมีลักษณะสำคัญที่จักถือว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง 5 ประการ คือ อาชีพครูเป็นอาชีพที่ให้บริการที่จำเป็นของสังคม มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีการใช้วิธีการแห่งปัญญาในการประกอบอาชีพ มีการพัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอและประการสุดท้าย คือ มีสถาบันวิชาชีพ ซึ่งได้แก่ คุรุสภา ในปัจจุบัน

3. แนวความคิดเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ทวิการศึกษาของชาติในปัจจุบัน ต้องประสบกับปัญหามากมายหลายประการ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ จะเห็นได้จากการจัดการศึกษาที่ผ่านมาไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควรจะเป็นทั้งเป้าหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาส่วนย่อย ๆ ทั้งนี้เพราะคุณภาพหรือมาตรฐานวิชาชีพของครูยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญยิ่ง สาเหตุหนึ่งของปัญหาการศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงมีผู้เสนอแนะวิธีการและมาตรการต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมีสาระสำคัญคล้าย ๆ กัน จึงนำมากล่าวพอสังเขป ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครู (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครู 2520 : 23 - 27) ได้เสนอแนะมาตรการ และวิธีการในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ การผลิตและมาตรฐานวิชาชีพครู 7 มาตรการ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ต้องกำหนดมาตรฐานการใช้ครู และบุคลากรทางการศึกษา ใช้ครูให้เหมาะสมกับความสามารถหรือประเภท มีเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงาน ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้มีความสามารถเข้ามาสู่อาชีพครูให้มากขึ้น
2. การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ให้มีการรับรองมาตรฐานการฝึกหัดครูทั้ง 2 ลักษณะ คือ รับรองมาตรฐานของสถาบันและหลักสูตรการศึกษา และให้ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นหน่วยงานควบคุมมาตรฐานการฝึกหัดครู
3. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ให้สถาบันวิชาชีพ (คุรุสภา) เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู แก่ผู้ที่ต้องการจะเข้าสู่อาชีพครู ต้องมีใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และปรับปรุงองค์กรของครูให้เป็นอิสระ
4. โครงสร้างการผลิต หลักสูตรและประสบการณ์วิชาชีพครู กำหนดหลักสูตรฝึกหัดครูขั้นต่ำเป็นระดับ ป.ศ.สูง นักเรียนฝึกหัดครูควรรับจากผู้จบระดับมศ.5 ขึ้นไป

เพื่อยกฐานะวิชาชีพ และเพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพ ตลอดทั้งการส่งเสริมครูที่ฝึกสอนให้ได้คุณภาพ

5. การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา จัดตั้งศูนย์การฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาขึ้น เพื่อรับผิดชอบการฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษา ทุกประเภท เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของครูทั้งก่อนเข้าทำงานและระหว่างประจำการ

6. การรับนักเรียนฝึกหัดครู ให้ดำเนินการคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครู โดยเน้นที่จะรับผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าสู่อาชีพครู และแบ่งเขตในการรับนักเรียนฝึกหัดครู

7. การประสานงานการผลิตและการใช้ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคณะกรรมการประสานงานการผลิต การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาขึ้นประกอบด้วยตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตการใช้ และสถาบันวิชาชีพฯ ทำหน้าที่วางนโยบาย และวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยใช้ และประสานงานระหว่างสถาบันผลิตด้วยกัน

จะเห็นได้ว่าสาระสำคัญของข้อเสนอแนะที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นแนวความคิดที่ต่อเนื่องมาจากแนวความคิด หรือแนวปฏิบัติการศึกษาของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐาน เพื่อปฏิบัติการศึกษาที่ได้เสนอแนะไว้ก่อนแล้ว ซึ่งผลของข้อเสนอแนะดังกล่าว ทำให้ครูสภาได้จัดให้มีการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครูขึ้นระหว่าง 16 - 18 กรกฎาคม 2523 ณ โรงแรมไทยโอเค็ด ซึ่งผลของการสัมมนานั้นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และเสนอแนะวิธีการละเอียดยิ่งขึ้น กล่าวคือ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู 2523 : 12 - 27)

1. เพื่อที่จะแก้ไขฐานะ บทบาท และปัญหาของครูในปัจจุบันให้ดีขึ้น ต้องจัดให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูขึ้นอย่างรีบด่วน ด้วยวิธีการที่เหมาะสมอื่น ๆ

2. ให้มีสถาบันวิชาชีพครูที่กฎหมายรับรองขึ้นโดยรีบด่วน เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูด้วยวิธีการที่เหมาะสมอื่น ๆ สถาบันวิชาชีพครูนี้จะต้องเป็นสถาบันที่อิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับหน่วยงานของทางราชการ เป็นสถาบันของครู บริหารโดยครู และทำงานเพื่อครูอย่างแท้จริง :

หน้าที่สำคัญของสถาบันวิชาชีพครู ได้แก่ ส่งเสริมและควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ จักสวัสดิการครูพิทักษ์สิทธิวิชาชีพครู

เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูนั้น จากรายงานผลการสัมมนาเสนอแนะว่า ผู้ที่เป็นครูอยู่แล้ว ในขณะที่มีกฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพครู เริ่มประกาศใช้ให้ถือว่ามีใบอนุญาตชั่วคราวอยู่แล้ว สถาบันวิชาชีพครูจะเริ่มดำเนินการออกใบอนุญาตให้ในเวลาอันเหมาะสมในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี ให้ครบหมดทุกคน การออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ที่เข้ามาสู่อาชีพครูนั้น มีทั้งการให้การรับรองการศึกษาวิชาชีพครู การสอบวัดสมรรถภาพพื้นฐานในการเป็นครู และการศึกษาอบรมตามโปรแกรมที่ยอมรับของสถาบันวิชาชีพครู นอกจากนี้ การรับรองและการออกใบอนุญาตประเภทอื่น นอกเหนือจากการสอน เช่น ใบอนุญาตสำหรับผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูห้องสมุด อาจให้สมาคมและองค์กรที่เกี่ยวข้องของเขามามีส่วนรวมควยก็ได้

สีปพนธ์ เกตุทัต (สีปพนธ์ เกตุทัต 2523 : 2) ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูว่า ควรมีการอบรมครูประจำการเป็นระยะ ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูให้ทันสมัย และให้มีการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพให้แก่ครูเพื่อกลั่นกรองบุคคลที่เหมาะสมเข้ามาสู่อาชีพครู รวมทั้งออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ทำการพัฒนาการเรียนการสอนและจริยธรรมของครู ตลอดจนให้ครูสภาพทำหน้าที่เป็นสถาบันวิชาชีพเหมือนแพทยสภา และสมาคมวิชาชีพอื่น ๆ และมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา สนับสนุนการผลิต และการใช้ครูและการมีบทบาทในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง

จากรายงานการสัมมนา การวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521 : 32 - 33) ได้กล่าวว่า อาชีพครูจักเป็นอาชีพชั้นสูงอย่างหนึ่ง คุณลักษณะและสมรรถภาพของครูที่จะก้าวเข้าสู่วิชาชีพได้นั้น มี 3 ประการควบกัน คือ

1. มีความรู้ดี ได้แก่ ความรู้ในอาชีพที่สอน ความรู้ในวิชาการที่จะถ่ายทอด เช่น การจัดกระบวนการเรียนการสอน ความรู้ในหน้าที่และงานที่ครูจะต้องปฏิบัติ

2. มีทักษะในการสอน และทักษะในหน้าที่การงานที่สามารถปฏิบัติได้

3. มีคุณธรรมนิยม สมควรแก่การเป็นครู ใฝ่แก่ จริยธรรม คุณธรรม และคตินิยมในความเป็นครู

การจะรับรองให้งานครูเป็นงานวิชาชีพได้นั้น รัฐจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ไว้

3 ประการด้วยกัน คือ

1. เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำในการปฏิบัติงาน

2. การควบคุมตนเอง

3. การฝึกอบรม เพื่อรักษาความรู้และความชำนาญให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน 2523 : 5) ได้เสนอแนะว่า ในเรื่อง

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการ ออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่สถาบันครูจะต้องกระทำ เช่นเดียวกับสถาบันวิชาชีพอื่น ๆ เช่น แพทย์สภา เนติบัณฑิตสภา ฯลฯ สำหรับอุปสรรคเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูมีประเด็นที่ควรพิจารณา คือ ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่ก่อครูประจำการ และมาตรฐานการในการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ต้องสอดคล้องกับสภาพของสังคมไทยโดยคำนึงถึงความ เป็นไปได เช่น มีการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพแบบชั่วคราว และหากครูประจำการ ผู้ใดได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติมจนมีความรู้ ความสามารถถึงเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดก็อาจจะ ได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพครูแบบถาวรไปเลย และอีกอย่างต้องคำนึงถึงการพัฒนาครู ที่ยังมีคุณสมบัติไม่ถึง เกณฑ์มาตรฐานให้ดีขึ้นถึง เกณฑ์มาตรฐาน

จากข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่กล่าวนั้น พอสรุปได้ว่า การที่จะยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูนั้น ต้องเริ่มตั้งแต่คัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครู ให้ได้ครูที่เหมาะสม ดำเนินการควบคุมมาตรฐานการผลิต การใช้ และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู โดยสถาบันวิชาชีพครู และสาระสำคัญส่วนใหญที่เห็นพ้องกันว่า ควรจะกระทำโดยรับคว้น ได้แก่ การจัดตั้งองค์กรหรือสถาบันวิชาชีพครูขึ้น เพื่อกำหนดการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู อันเป็นมาตรการสำคัญในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการฝึกฝนอบรมควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้ครูมีคุณภาพ ประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้นการยกระดับ

มาตรฐานวิชาชีพครู ต้องปรับปรุงองค์ประกอบที่สำคัญของวิชาชีพ 3 องค์ประกอบ ไปพร้อมกัน คือ

1. ตัวผู้ประกอบอาชีพ คือ ครู ต้องปรับปรุงครูให้มีคุณสมบัติเหมาะสม ปรับปรุงจรรยาวิชาชีพ และที่สำคัญต้องปรับปรุงครูให้มีคุณภาพก็อยู่เสมอ
 2. วิชาชีพครู หรืออาชีพครู ต้องปรับปรุงให้มีความมั่นคง มีความสำคัญ ต่อสังคม สามารถจูงใจคนที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาประกอบอาชีพครูให้มากขึ้น ตลอดจนการพัฒนาวิชาชีพให้เจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ
 3. สถาบันวิชาชีพ เป็นสิ่งสำคัญของวิชาชีพชั้นสูง เพราะเป็นศูนย์รวมบริหาร การประสานงาน ส่งเสริม พัฒนา และควบคุมให้วิชาชีพมีระดับมาตรฐานที่อยู่เสมอ
- การปรับปรุงองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างนี้ จะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ใดจะต้อง อาศัยกฎหมายเป็นพื้นฐานรองรับ เพื่อให้การปรับปรุงพัฒนาวิชาชีพได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในต่างประเทศ

ประเทศญี่ปุ่น

ในประเทศญี่ปุ่น ได้ดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูโดยอาศัยการออก ใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ซึ่งมีหลักการสำคัญ ๆ พอสรุปได้ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการ ศรศ. กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู 2523 : 1 - 2 ชุดที่ 4) หลังจากสงครามโลก ครั้งที่ 2 การฝึกหัดครูได้เปลี่ยนแปลง โดยปรับปรุงการฝึกหัดครูเป็นการศึกษาระดับ อุดมศึกษา กำหนดว่า ผู้ที่จะเป็นครูจะต้องผ่านการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย รัฐได้วาง กำหนดกฎเกณฑ์ให้ครูทุกคนไ้ผ่านการฝึกฝนในวิชาชีพครูตลอดเวลา การให้การศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเพื่อการฝึกหัดครูนี้ ทำให้ญี่ปุ่นต้องจัดการศึกษาระบบเปิด ทำให้เกิด ความจำเป็นในการควบคุมมาตรฐานของครู

ในปี 1962 สภาฝึกหัดครู (Council for Teacher Training) เสนอให้ มีการควบคุมและกำหนดมาตรฐานขึ้น โดยรัฐเป็นผู้กำหนดจำนวนหน่วยกิตในรายวิชา

ต่าง ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ผู้ที่เป็นครูจะต้องได้รับประกาศนียบัตรซึ่งรัฐเป็นผู้
ออกให้แก่ครูตามรายวิชา และหน่วยกิตที่กำหนดไว้ ประกาศนียบัตรจะต่างกันตาม
ประเภทโรงเรียนที่สอน ได้แก่ ประกาศนียบัตรครูโรงเรียนอนุบาล ประถมศึกษา
และมัธยมศึกษา และยังมีประกาศนียบัตรการศึกษาพิเศษและการสอนเป็นเนื้อหาวิชา
ต่าง ๆ อีกด้วย การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูนั้น จัดกระทำเป็นขั้นตอนตามลำดับคือ
ในช่วงปีแรกจะอยู่ในระยะทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลา 1 ปี หลังจากนั้นถ้าผลงานเป็นที่
พอใจและเข้าเกณฑ์มาตรฐาน ก็จะได้รับประกาศนียบัตรฉบับถาวร ในระหว่างปฏิบัติ
การสอน ครูจะต้องเข้ารับการอบรมอยู่เสมอ ซึ่งอาจเป็นรูปการสอนไปค่าย การฝึก
อบรมควย หรือเรียนต่อตามสถาบันอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัด ได้จัดฝึกอบรมอยู่เสมอ ครูเข้ารับการอบรมได้ฟรี และยังจัดให้มี
การสอบ เพื่อรับประกาศนียบัตรครูในระดับจังหวัด และเป็นการสอบเพื่อคัดเลือกเข้า
ทำงานควย ครูที่ย้ายไปสอนจังหวัดอื่นต้องผ่านการสอบของจังหวัดนั้น ๆ ก่อน นอกจากนี้
สมาคมครูและครูปกครอง รวมทั้งรัฐบาลส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการกำหนดคัดเลือก และ
รับรองคุณภาพครูเป็นอย่างมากควย รัฐบาลส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการการศึกษาจังหวัด
มีส่วนในการพิจารณาเงินเดือนของครู เงินเดือนจะแตกต่างกันออกไปตามความรู้ความ
สามารถ

โคบายาชิ (Kobayashi. 1976 : 158 - 160) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่
เป็นครูในประเทศญี่ปุ่นจะต้องตรวจสอบสุขภาพหรือความสามารถ โดยหน่วยงานที่ครู
สังกัดอยู่ และโดยองค์กรวิชาชีพ ครูต้องพยายามสร้างความยอมรับนับถือ ความเชื่อถือ
ของสังคมให้เกิดขึ้นแก่ตนให้ได้ ในฐานะที่เป็นนักวิชาการชั้นสูง เป็นผู้มีความรู้ความ
สามารถสูงและมีจริยวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพครูนั้นจะต้องเป็นกลางไม่เกี่ยวข้องกับ
กิจกรรมทางการเมือง ส่วนสหภาพของครูญี่ปุ่น คือ JTU (The Japan Teachers
Union) ได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการปกป้องรักษาสภาพและฐานะของครู ไม่ให้ตกเป็น
เครื่องมือทางการเมือง รวมทั้งส่งเสริมและรักษามาตรฐานของครู สหภาพครูญี่ปุ่น
เชื่อว่า ถ้าสหภาพครูถูกลดอำนาจลง ก็จะมีผลกระทบต่อนิสิตและวิชาชีพครูเป็นอย่างมาก

ประเทศสหรัฐอเมริกา

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยมีหลักการว่า (อุทุมพร จิราวุธ 2522 : 56 - 75)

1. เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพการศึกษาของสาธารณชนที่จะได้รับจากสถาบันการศึกษา
2. เพื่อยกฐานะอาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง จึงให้ผู้มีมือเข้าสู่อำชีพครู และขจัดผู้ที่ไม่ได้ฝึกวิชาชีพครู เป็นหลักการอย่างแท้จริงออกจากวงการครู และเพื่อคุ้มครองป้องกันอาชีพครู

เกี่ยวกับวิธีการควบคุมและยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในสหรัฐอเมริกานั้นมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กองวิจัยและวางแผนพัฒนาวิชาชีพครู 2523 : 1 - 15 ชุดที่ 1)

1. โดยการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ผู้ที่จะได้รับอนุญาตต้องผ่านการทดสอบหรือนานการอบรมตามหลักสูตรที่รับรองแล้วของสถาบันฝึกหัดครู การออกใบอนุญาตได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาเรื่อย ๆ ตามความก้าวหน้าทางการศึกษาแต่ละรัฐมีอำนาจควบคุมการออกใบอนุญาตเอง อำนาจการออกใบอนุญาตจะเริ่มจากท้องถิ่นแล้วโอนไปสู่อำนาจรัฐ อย่างไรก็ตามเมื่อแต่ละรัฐมีอิสระในการควบคุมการออกใบอนุญาตจึงเกิดปัญหาความแตกต่างในค่านประเภท รูปแบบ และสิทธิที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เช่น บางรัฐให้ใบอนุญาตตลอดชีพ บางรัฐให้เฉพาะรายวิชา ตลอดจนมีการกำหนดเงื่อนไขให้ครูต้องศึกษาเพิ่มเติมอยู่เสมอ และบางรัฐไม่มีเงื่อนไขนี้ ทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้ประกอบอาชีพครู เนื่องจากการออกใบอนุญาตเฉพาะกลุ่มวิชามีปัญหา มาก จึงมีแนวโน้มไปใช้ใบอนุญาตทั่วไป โดยวางแผนข้อบังคับใบอนุญาตให้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครูที่ได้รับรองวิทยฐานะจากสมาคม และมีผลงานทางการศึกษาที่รับรองสมรรถภาพ และให้ระบุไว้ในใบอนุญาต เกี่ยวกับความสามารถในการสอนตามพื้นฐานของครู และมีใบรับรองของสถาบันฝึกหัดครูเป็นหลักฐาน สำหรับการแก้ปัญหาที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะว่า การบรรจุครูที่จะให้ใคร่ครุคือ ควรเป็นความรับผิดชอบหลายฝ่าย คือ

1.1 สถาบันฝึกหัดครู ต้องมีความรับผิดชอบที่จะเสนอแนะเกี่ยวกับผู้ขอ อนุญาตทำการสอนเฉพาะวิชาที่เขาสามารถภาพในก้านั้นจริง ๆ

1.2 ส่วนทางด้านการศึกษาคือเป็นผู้ใช้ครู ต้องบรรจุครูให้สอนตรงตาม ความสามารถ

1.3 หน่วยงานรับรองมาตรฐานวิชาชีพ และหน่วยงานการศึกษาของรัฐ ต้องประท้วง ถ้าสถาบันฝึกหัดครูรับรองผู้สมัครไม่ตรงตามความเป็นจริง และประท้วงต่อ โรงเรียนที่ไม่มอบงานให้แก่ครูตรงตามความสามารถ

1.4 สมาคมวิชาชีพครู ต้องเอาใจใส่ระวังครูให้ทำงานตรงตามความ สามารถและเงื่อนไขการจ้าง

1.5 ตัวครูเอง ต้องรับงานสอนที่ตนถนัดและแน่ใจว่าทำได้ดีที่สุด การออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูของสหรัฐอเมริกา นั้น แบ่งเป็นระดับต่าง ๆ เช่น ใบอนุญาตสำหรับครูที่สอนในโรงเรียน ระดับก่อนการประถมศึกษา ครูประถมศึกษา ครูมัธยม ครูโรงเรียนราษฎร์ และมีใบอนุญาตมาตรฐานสำหรับผู้บริหาร และอาจารย์ วิทยาลัย

2. การใช้โปรแกรมสถาบันเป็นหลักและการรับรองสถาบัน การควบคุม มาตรฐานวิชาชีพครูแบบต่าง ๆ กับแบบที่หนึ่งที่ว่าเมื่อครูผ่านการอบรม หรือศึกษาจาก โปรแกรมหรือสถาบันที่รับรองมาตรฐานแล้ว ก็สามารถรับใบอนุญาตประกอบอาชีพครูได้ โดยไม่ต้องทำการทดสอบอีก

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และการรับรอง สถาบันของคณะกรรมการ การศึกษาปัญหาวิชาชีพครู ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐบาลกลาง ระหว่าง ค.ศ. 1974 - 1975 คณะกรรมการมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรมีสถาบันวิชาชีพเป็นผู้ให้การรับรองสถาบันโดยตรง เพราะองค์การ ของรัฐผูกมัดอยู่กับการให้เงินช่วยเหลือ องค์การวิชาชีพจะได้พิจารณาในค่านวิชาชีพครู อย่างแท้จริง

2. คณะกรรมการพิจารณารับรองสถาบัน ควรมีสมาชิกในหลาย ๆ สาขาวิชา

ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมพิจารณาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้แทนของนักศึกษาและชุมชน

3. การออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ควรให้มีการจำกัดอายุเนื่องจาก การศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงมาก การให้ใบอนุญาตตลอดชีพ จะทำให้ครูไม่เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมอยู่เสมอ

4. การรับรองสถาบัน ควรดำเนินการเฉพาะโครงการ ไม่ใช่รับรองทั้งสถาบัน เช่น รับรองโครงการฝึกอบรมครูประถม ครูศิลป์ ฯลฯ

การออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูในสหรัฐอเมริกา มีสถาบันผู้นำทางอาชีพ ได้แก่ สมาคม องค์กรต่าง ๆ ให้การสนับสนุน ตลอดจนจัดให้มีการประชุมทางวิชาการ การสัมมนา และการส่งเสริมการวิจัย การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพจึงพัฒนาเรื่อยไป

กล่าวโดยสรุป การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ จะเริ่มจากการออกกฎหมายให้ ผู้ประกอบอาชีพครู ต้องมีใบอนุญาตประกอบอาชีพครูประการแรก การออกใบอนุญาต จะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางการที่จะยกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น พยายามควบคุม มาตรฐานและส่งเสริมครู เข้ารับการอบรมตลอดระยะเวลาที่เป็นครู และดูแลการใช้ครู ให้ตรงตามความถนัด และมีการควบคุมการผลิตครูของสถาบันด้วย เพื่อให้ดำเนินการ ประสานงานกับหน่วยออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และมีการจัดทำโครงการออกใบ อนุญาตประกอบอาชีพครูระหว่างรัฐขึ้น (Interstate Certification Project) เพื่อให้ความสะดวกแก่ครูที่ท่องเที่ยวประกอบอาชีพในรัฐอื่น (Hartle. 1974 : 248 - 249)

ประเทศเกาหลีใต้

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพในประเทศเกาหลีใต้ก็ดำเนินเช่นเดียวกับประเทศ ญี่ปุ่น (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู 2523 : 31 - 32) โดยออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู เป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ขั้นตอนในการออกใบอนุญาตและหน่วยงานที่รับผิดชอบก็ทำเช่นเดียวกับของประเทศญี่ปุ่น โดยที่รัฐบาลท้องถิ่น คณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่น และสมาคมครูประจำโรงเรียน มีบทบาทในการคัดเลือกและการรับรองคุณภาพของครู

สิ่งสำคัญในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ คือสิทธิและหน้าที่ของครู ครูจะต้องได้รับสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เพื่อให้การศึกษาพัฒนาไปได้องค์การยูเนสโก (UNESCO) เสนอแนะในคำสนธิสัญญาที่รับรองของครูไว้ว่า (สุโท เจริญสุข 2515 : 4)

1. ครูควรจะได้รับเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามอาชีพของตน ตลอดจนทางวิชาการ เป็นผู้เลือกอุปกรณ์การสอนและวิธีสอนที่เหมาะสมแก่เด็ก มีส่วนร่วมในการวางหน้าที่ครูและจัดทำแบบเรียน
2. หากจะต้องมีการประเมินงานของครูแล้ว การประเมินผลจะต้องคำนึงไปอย่างเป็นธรรม และควรแจ้งให้ครูทราบด้วย ครูควรมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คัดค้านการประเมินที่ตนเห็นว่าไม่เป็นธรรม
3. ครูควรมีสิทธิเสรีภาพที่จะใช้สิทธิของพลเมืองตามที่พลเมืองทั่วไปได้รับอยู่ และควรมีสิทธิสมควรเข้ารับตำแหน่งในองค์การสาธารณะด้วย
4. เพื่อครูจะได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนโดยเรียบร้อย ควรจะมีการปรึกษาหารือกันระหว่างเจ้าหน้าที่การศึกษาและองค์กรครูในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายการศึกษา การบริการ โรงเรียน และความก้าวหน้าในการบริหารการศึกษา

จากข้อคิดและหลักการเหล่านี้จะเห็นได้ว่า การที่จะยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทางการศึกษาของประเทศ ครูควรจะได้มีส่วนอย่างมากในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะเห็นว่าในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศญี่ปุ่น องค์กรของครูมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

5. ปัญหาและอุปสรรคบางประการในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ฮอยล์ (Hoyle. 1969 : 90 - 92) ได้กล่าวถึงอุปสรรคเกี่ยวกับสถานะทางวิชาชีพครูว่า มีเรื่องสำคัญอยู่ 5 ประการ ที่ต้องคิด ได้แก่

1. ภูมิหลังและสถานะทางสังคมของครู ที่เข้ามาสู่อาชีพนั้น
2. ความสมดุลระหว่างเพศ เกี่ยวกับการทำหน้าที่ในการสอน

3. ความคาดหวังและความเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพครู
4. รายได้และเงินเดือน
5. ความเชื่อและคตินิยมเกี่ยวกับประเพณีของวิชาชีพทางการศึกษา

สตินเนท (Stinnett. 1970 : 456 - 500) ได้กล่าวถึงปัญหาของวิชาชีพครูในอเมริกามากกว่า มีหลายประการ แต่ที่สำคัญได้แก่ การที่องค์กรของครูมีมากและมีหลายระดับ ตั้งแต่ท้องถิ่น รัฐ ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู เพราะกฎเกณฑ์ต่าง ๆ กัน และทำให้เกิดความสับสนแก่ครูที่เป็นสมาชิก มีหลายองค์กรและหลายสาขาทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างองค์กร การรับรองอาชีพครูมีปัญหา เพราะมีหลายหน่วยงานรับรอง

สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ได้แก่ การมีองค์กรครูหลายสาขาและหลายระดับยากแก่การควบคุม ความแตกต่างในเกณฑ์มาตรฐานของครู และการรับรองมาตรฐานของแต่ละสถาบัน และความแตกต่างของบุคคลที่มีภูมิหลัง ประสบการณ์ เพศ และลักษณะความเชื่อคตินิยมต่างกัน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพคุณ เคนพรม (นพคุณ เคนพรม 2524 : 65 - 69) ทำวิจัยเรื่อง ทัศนคติครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู สรุปผลได้ดังนี้

1. ทัศนคติของครูที่มีต่อวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยอาศัยหลักปฏิบัติที่สำคัญ 7 มาตรการ ครูเห็นด้วย 6 มาตรการ ไม่แน่ใจ 1 มาตรการ ที่ไม่เห็นด้วยได้แก่ มาตรการด้านโครงสร้างการผลิต หลักสูตรและประสบการณ์วิชาชีพครู โดยเปลี่ยนหลักสูตรการฝึกหัดครูขึ้นค่าเป็นระดับ ป.ศ.สูง รับนักเรียนที่จบ มศ.5 หรือ ม.6 เข้าเรียนต่อ ยกเลิกการสอบวิชาชุดครูและปรับปรุงการฝึกหัดครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่โดยส่วนรวมแล้วครูเห็นด้วยกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

2. ทักษะของครูที่มีต่อวิธีการบกระคับวิชาชีพ โดยแยกเป็นตำแหน่ง อายุ วุฒิ และเพศ ทุกกลุ่มเห็นควยคอกการบกระคับมาตรฐานวิชาชีพ ครูที่มีวุฒิปริญญาหรือสูงกว่า มีความเห็นควยมากกว่าทุกกลุ่ม และครูผู้หญิงมีทัศนะเห็นควยนอยกว่าทุกกลุ่ม

3. ความคิดเห็นหรือขอเสนอแนะที่มีต่อวิธีการบกระคับมาตรฐานวิชาชีพครู

3.1 การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเรียงลำดับ ดังนี้

3.1.1 ควรมอบหมายให้ครูทำงานตามความถนัดและความสามารถ

3.1.2 การบรรจุครูให้ตรงตามความต้องการด้านต่าง ๆ ของ

โรงเรียน

3.1.3 บรรจุครูที่มีคุณภาพจริง ๆ มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู

3.1.4 ให้อบรมครูในภูมิลาเนาของตน

3.2 การส่งเสริมและรักษามาตรฐานวิชาชีพครู มีความคิดเห็นเรียงลำดับ ดังนี้

3.2.1 เห็นควยกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูให้ระเบียบขั้นตอนที่แน่นอน มีประสิทธิภาพในการออกใบอนุญาต

3.2.2 ความเห็นว่าการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูยังไม่เป็นสิ่งจำเป็น

3.2.3 ควรให้มีการส่งเสริมและรักษามาตรฐานของครูให้ดีขึ้น

3.2.4 ปรับปรุงความรู้ทางวิชาการของครู และให้ครูเข้ารับการอบรมเป็นระยะ

3.3 การพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นเรียงตามลำดับ ดังนี้

3.3.1 ควรอบรมครูเป็นประจำและทั่วถึง

3.3.2 ควรจัดอบรมระหว่างปิดเรียนหรือวันหยุด

3.3.3 ให้ทางราชการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงในการอบรม

3.3.4 จัดตั้งศูนย์อบรมให้เพียงพอ

3.3.5 การปรับปรุงการอบรมให้มีคุณภาพ

3.4 การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาใน เชิงปริมาณและคุณภาพ มีความเห็น
เรียงตามลำดับ ดังนี้

- 3.4.1 ให้ปรับปรุงการผลิตให้ทั้งปริมาณและคุณภาพ
- 3.4.2 ปรับปรุงความประพฤติของนักศึกษา
- 3.4.3 ควรมีเกณฑ์มาตรฐานการฝึกหัดครูให้เน้นทางด้านอาชีพ
- 3.4.4 ปรับปรุงคุณภาพของอาจารย์สถาบันฝึกหัดครู

3.5 ด้านโครงการผลิต หลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพครู มีความเห็น
เรียงตามลำดับ ดังนี้

- 3.5.1 ให้ทบทวนการฝึกสอนให้มากขึ้น
- 3.5.2 ปรับปรุงหลักสูตรให้นำไปใช้ได้กับความเป็นจริงเวลาทำงาน
- 3.5.3 หลักสูตร และการฝึกสอนในปัจจุบันเหมาะสมอยู่แล้ว
- 3.5.4 เพิ่มระยะการฝึกสอนให้มากขึ้น
- 3.5.5 ให้นักศึกษาไปฝึกสอนในชนบทให้มาก

3.6 การคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครู มีความคิดเห็นเรียงตามลำดับ ดังนี้

- 3.6.1 ควร เน้นทางวิชาการและความประพฤติที่เหมาะสม
- 3.6.2 คัดเลือกผู้มีใจรักอาชีพครูแท้จริง
- 3.6.3 ให้แบ่งเขตและส่งเขาเรียนตามความต้องการของท้องถิ่น
- 3.6.4 ให้คัดเลือกอย่างเคร่งครัดยุติธรรม
- 3.6.5 รับจากผู้จบ มศ.5 หรือ ม.6 อย่างต่ำ

3.7 การประสานงานระหว่างการผลิตการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษา
มีความเห็นเรียงลำดับ ดังนี้

- 3.7.1 ผลิตครูให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน
- 3.7.2 มีการประสานงานกันดียิ่งขึ้น
- 3.7.3 การผลิตครูให้มีคุณภาพ
- 3.7.4 การบรรจุครูให้เพียงพอ

3.8 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่สำคัญ

3.8.1 ปรับปรุงสวัสดิการของครูให้ดีขึ้น

3.8.2 ปรับปรุงคุณภาพของครู ตลอดจนความซื่อสัตย์เสียสละ

3.8.3 ให้ครูมีสิทธิในการศึกษาต่อมากขึ้น

3.8.4 ปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพของครูควรได้กระทำอย่าง

จริงจัง

3.8.5 ปรับปรุงการทำงานของครู ควบคุมความประพฤติ

ตลอดถึงการลคของว่างของราชการด้วยกัน

นุฏล คันรียงค์ (นุฏล คันรียงค์ 2525 : 91 - 93) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ปีการศึกษา 2525 ใช้กลุ่มตัวอย่าง 619 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หมวดสถานภาพวิชาชีพครู ครูมีความเห็นส่วนรวมในเกณฑ์ไม่แน่ใจ มีสิ่งนำสงสัยเกิดขึ้น ครูเห็นว่าภาพพจน์ของครูอยู่ในสภาพปัจจุบันตกต่ำลงเมื่อเปรียบเทียบกับครูสมัยก่อน สวัสดิการต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้ประกอบอาชีพครูในปัจจุบันไม่เป็นที่พอใจ อัตราเงินเดือนรายได้และสิ่งตอบแทนของครูประกอบอาชีพครูที่ได้รับอยู่ไม่เหมาะสมกับการะกิจที่ปฏิบัติ เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น

2. หมวดการผลิตครู ครูมีความเห็นโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านแล้ว

2.1 ด้านสถาบันผลิตครู ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมีข้อที่ไม่แน่ใจในเรื่องการฝึกสอน ควรเน้นในกานวิธีการสอนในชั้นเรียนมากกว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน และสถาบันผลิตครูควรผลิตครูระดับปริญญาขึ้นไปเท่านั้น

2.2 ด้านนักศึกษาครู ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และมีครูไม่แน่ใจเรื่องการรับนักศึกษาครู การเลือกผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.3 ด้านหลักสูตรในการผลิตครู ครูเห็นด้วยระดับต่ำเกี่ยวกับหลักสูตร การฝึกหัดครูที่เกี่ยวข้อง การให้การศึกษาและการฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษา ประจำการ (อศป.) ที่จัดอยู่ในปัจจุบันจะช่วยยกระดับวิทย์ฐานะและสมรรถภาพครูให้สูงขึ้น

2.4 ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ทุกข้อ มีระดับค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำเกี่ยวกับเรื่องอาจารย์ผู้สอน ในสถาบันผลิตครูที่มีวุฒิ ตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป

3. หมวดการใช้ครู ครูมีความคิดเห็นโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเมื่อแยกพิจารณาแล้วปรากฏผล ดังนี้

3.1 ด้านการคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งครู ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ครูมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับผู้บริหาร ควรมอบหมายให้ครูปฏิบัติหน้าที่ ตรงตามความถนัด ความสามารถ ประสบการณ์และความรู้ที่ได้ศึกษามา ครูมีความคิดเห็นไม่แน่ใจเกี่ยวกับการกำหนดคุณวุฒิขั้นต่ำของครูที่สอนประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาไว้ให้ชัดเจน และเรื่องระยะเวลาที่ให้ครูทดลองปฏิบัติงานราชการ ควรมีเวลานานกว่าปัจจุบัน

3.2 ด้านการพัฒนาครูผู้สอนในโรงเรียน ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่ระดับเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ เรื่องผู้บริหารควรพิจารณาสนับสนุนให้ครูลาศึกษาต่อ ตามสาขาวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานนั้น

3.3 ด้านการบำรุงรักษาครู ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย มีที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เรื่องสวัสดิการบ้านพักครู และที่อยู่อาศัยควรได้รับการสอดคล้องดูแล ควรจัดบริการให้ดีขึ้นกว่าเดิม องค์การทางวิชาชีพครูและหน่วยงานเจ้าสังกัดควรจัดและติดต่อให้ความสะดวกในกรณีเกี่ยวกับสุขภาพและสถานพยาบาลให้กับครูและครอบครัว โรงเรียนและหน่วยงานเจ้าสังกัดจะต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนครูที่ตั้งใจปฏิบัติงานจนมีผลงานดีเด่น

4. หมวดการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีความคิดเห็นโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย มีครูที่ไม่แน่ใจในเรื่องการกำหนดระยะเวลาในใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และมีการทดสอบเมื่อค่อใบอนุญาต เป็นการกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ส่วนเรื่องที่เห็นด้วย เรื่องสถาบันวิชาชีพครูควรประสานงานสัมพันธ์กับคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ในทุกระดับ การรับรองวิทยฐานะ มาตรฐานการผลิตครู ทั้งกันสถาบันและหลักสูตรการผลิตครู สถาบันวิชาชีพครูควรมีการกระจายการทำงาน ของสถาบันจากส่วนกลางไปสู่ระดับเขตจังหวัดและอำเภอ ข้อที่ครูเห็นด้วยแต่ละระดับ เฉลี่ยค่อนข้างต่ำ เรื่องการตรวจสอบมาตรฐานสถาบันผลิตครูเป็นระยะ โดยกำหนด เวลาไว้นาน การจัดตั้งหน่วยงานหรือสถาบันที่ทำหน้าที่ควบคุมและส่งเสริมมาตรฐาน ของผู้ที่เข้าสู่อาชีพครู หน่วยงานควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูควรมี กฎหมายรับรอง เพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ ควรมีการดำเนินการออกไปอนุญาตประกอบ วิชาชีพ เช่นเดียวกับหน่วยงานควบคุมส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพแพทย์และทันตกรรม

สรุปโดยส่วนรวมทั้ง 4 หมวด ครูเห็นด้วยต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ส่วนที่เกี่ยวกับองค์กรของครูในต่างประเทศนั้น วอร์ด (Ward, 1973 :

1069 - A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรครูในอนาคต องค์กรครูจะ เน้นหนักบทบาทในด้านใด ผลการวิจัยพบว่า

1. ในอนาคตประมาณปี ค.ศ. 1975 สมาคมครูระดับท้องถิ่นมีบทบาทในด้าน ปรับปรุงและพัฒนานโยบายทางการสอนร่วมกับคณะกรรมการโรงเรียน

2. สมาคมครูระดับรัฐจะมีอำนาจในทางกฎหมายมากขึ้นในด้านการออก ใบประกอบอาชีพ ค.ศ. 1982

3. การให้ข่าวสารแก่การปรับปรุงการสอนโดยผ่านองค์กรของครูจะมีความ สำคัญน้อยลง

4. การทำหน้าที่ตามมาตรฐานครูจะมีความสำคัญน้อยลงเช่นกัน

5. สมาคมครูต่าง ๆ คณะกรรมการโรงเรียน มหาวิทยาลัยและหน่วยงาน ของรัฐบาล มีแนวโน้มจะร่วมมือกันมากขึ้น เฉพาะสมาคมครูไม่ปรารถนาที่จะปฏิบัติงาน ด้านการปรับปรุงวิชาชีพและการสอนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องการจะร่วมมือกับผู้อื่น มากขึ้น และการร่วมมือนี้จะนำไปสู่ในด้านการต่อสู้ เรียกร้องเพื่อการรับรอง

ในปี ค.ศ. 1965 คลาร์ก (Clark, 1967 : 1 - 5) ได้ส่งคำถามไปยังครูและผู้บริหารการศึกษาในรัฐอิลลินอยส์ รวมทั้งหมด 5 เขตการศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ครูเป็นสมาชิกของ "สมาคมการศึกษาแห่งชาติสหรัฐอเมริกา" (National Education of Association) มีแนวโน้มว่าพึงพอใจในวิชาชีพครูมากกว่าครูที่เป็นสมาชิกของ "สหพันธ์ครูแห่งสหรัฐอเมริกา" (American Federation of Teacher) ทั้งกลุ่มครูและผู้บริหารการศึกษา มีความเห็นตรงกันว่า NEA มีบทบาทเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพและการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ AFT มีบทบาทเน้นหนักด้านเงินเดือนของครูและสภาพในการทำงาน

จากผลการศึกษาครั้งนี้เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า อาชีพครูนั้นจัดว่าเป็นอาชีพชั้นสูงอาชีพหนึ่ง แต่ในปัจจุบันอาชีพครูยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้ปฏิบัติกันอย่างวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ เช่น ยังไม่ได้มีการควบคุมกันอย่างจริงจัง และจัดตั้งสถาบันวิชาชีพ เพื่อทำหน้าที่ควบคุมและส่งเสริมประกอบวิชาชีพ ทำให้มาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของชาติ ควบคู่ผลดังกล่าว จึงมีข้อเสนอแนะให้มีการควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครูโดยการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพเช่นเดียวกับอาชีพครูในต่างประเทศ ตลอดจนการดำเนินการควบคุมการผลิตครูและการใช้ครูให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ และควรเลื่อนระดับการศึกษาขั้นต่ำของครูจากประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ซึ่งขอเสนอแนะต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้พยายามให้มีการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น โดยส่วนที่หนึ่งให้ปรับปรุงครูให้มีคุณภาพและคุณสมบัติที่เหมาะสม ส่วนที่สองให้มีการปรับปรุงอาชีพครูให้เป็นอาชีพที่มั่นคงและสามารถดึงดูดคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาประกอบอาชีพครู ส่วนที่สามให้มีการจัดตั้งสถาบันวิชาชีพครู เพื่อทำหน้าที่ควบคุม และส่งเสริมให้ครูก้าวหน้าและอยู่ในระดับมาตรฐานที่พึงประสงค์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

มวลประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 4 มี 5 จังหวัด ได้แก่ ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง และระนอง มีโรงเรียนทั้งหมด 48 โรงเรียน ครู 2,391 คน แยกรายละเอียดตามตาราง 1

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย มีโรงเรียน 24 โรงเรียน ครูฝ่ายบริหาร 56 คน ครูฝ่ายปฏิบัติการสอน 290 คน รวมครู 346 คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้

1. ตรวจสอบชื่อโรงเรียน และจำนวนครูโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมดที่กองการเจ้าหน้าที่ กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2525 ในเขตการศึกษา 4
2. เลือกโรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 48 โรงเรียน เอาเพียงร้อยละ 50 ได้โรงเรียน 24 โรงเรียน
3. เลือกครู โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนตามข้อ 2 ครูฝ่ายบริหารเอาทั้งหมด ได้ 56 คน ครูฝ่ายปฏิบัติการสอนสุ่มเอาเพียงร้อยละ 25 ได้ครู 290 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 346 คน ตามตารางของ Mercado ระดับความเชื่อมั่น 95% (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 287) แยกรายละเอียดตามตาราง 2

ตาราง 1 จำนวนประชากรทั้งหมด แยกเป็นจังหวัดและโรงเรียน

จังหวัด	จำนวนโรงเรียน ทั้งหมด	จำนวนครูทั้งหมด		รวม
		ครูฝ่ายบริหาร	ครูฝ่ายปฏิบัติ การสอน	
ภูเก็ต	5	16	412	428
พังงา	12	23	426	449
กระบี่	11	24	407	431
ตรัง	14	34	786	820
ระนอง	6	12	251	263
รวม	48	109	2282	2391

ตาราง 2 จำนวนครูที่เข้ามาเป็นตัวอย่าง แยกเป็นจังหวัด และโรงเรียน

จังหวัด	จำนวนโรงเรียน ทั้งหมด	จำนวนครูทั้งหมด		รวม
		ครูฝ่ายบริหาร	ครูฝ่ายปฏิบัติ การสอน	
ภูเก็ต	3	10	61	71
พังงา	5	10	58	68
กระบี่	6	15	69	84
ตรัง	7	15	74	89
ระนอง	3	6	28	34
รวม	24	56	290	346

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถามทัศนะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จากการศึกษาเอกสารรายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา เกี่ยวกับบทบาทและฐานะของครู สรุปผลรายงานการสัมมนาเรื่องแนวโน้มของการฝึกหัดครู และเรื่องมาตรฐานวิชาชีพครู บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษางานวิจัยของนพคุณ เคนพรมและนฤมล คันธิวงศ์ ที่ทำวิจัยเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และได้จัดรูปแบบคำถามออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับทัศนะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู รวมคำถามทั้งสิ้น 64 ข้อ คำถามแต่ละข้อให้คะแนนแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

จำนวน 5 ระดับ แบบสอบถามได้มาจากภาคผนวก

เกณฑ์ในการให้คะแนนสำหรับข้อความที่นิยาม (Positive)		ให้คะแนน ดังนี้	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	อยู่ในเกณฑ์สูงมาก	ให้ 5	คะแนน
เห็นด้วย	อยู่ในเกณฑ์สูง	ให้ 4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง	ให้ 3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	อยู่ในเกณฑ์ต่ำ	ให้ 2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก	ให้ 1	คะแนน
สำหรับข้อความที่เป็นนิเสธ (Negative)		ให้คะแนน ดังนี้	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	อยู่ในเกณฑ์สูงมาก	ให้ 5	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	อยู่ในเกณฑ์สูง	ให้ 4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง	ให้ 3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	อยู่ในเกณฑ์ต่ำ	ให้ 2	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก	ให้ 1	คะแนน

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

2.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการ เขียนแบบสอบถามที่ดีจากตำราการวิจัย

2.2 รวบรวมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการยกระดับมาตรฐาน

วิชาชีพครู

2.3 สอบถามจากครู และเจ้าหน้าที่กองมาตรฐานวิชาชีพครู เกี่ยวกับความเคลื่อนไหว และการดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อให้เข้าใจแจ่มแจ้ง

2.4 เขียนแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แล้วให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโทช่วยตรวจ ปรับปรุงแก้ไข

2.5 หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์บัณฑิต ชุมเมืองปักษ์ หัวหน้ากองมาตรฐานวิชาชีพครู ช่วยตรวจแก้ไข และให้เจ้าหน้าที่กองมาตรฐานวิชาชีพครูช่วยตรวจสอบอีก 4 คน รวมเป็น 5 คน

2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับคณะครูโรงเรียนสตรีพังงา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถาม จะได้นำไปปรับปรุงต่อไป

2.7 ทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient)

3. วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากคณะคึกคักวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขอความร่วมมือถึงผู้บริหารโรงเรียนทุกโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือไปทางไปรษณีย์ และปิดแสกนไปรษณีย์ เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามเสร็จส่งคืนผู้วิจัยโดยทางไปรษณีย์ และบางส่วนผู้วิจัยได้ออกไปแจกแบบสอบถามและเก็บคืนด้วยตนเอง

4. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

คัดเลือกเอาเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ใช้ไปมาตรวจสอบนับคะแนนเฉพาะตอนที่ 2 ของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

4.2 หาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อของแบบสอบถามตอนที่ 2 และคะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละมาตรการ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของข้อใดหรือมาตรการใดสูง แสดงว่าครูมีความเห็นด้วย ถ้าข้อใดหรือมาตรการใดต่ำ แสดงว่าครูไม่เห็นด้วย การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามตอนที่ 2 ใช้ตามเกณฑ์ของ เบสท์ (Best. 1969 : 189) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า ไม่แน่ใจ

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายความว่า เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.3 หาค่า t - test เพื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกเป็นพวกตามตัวแปรที่ต้อศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ การคำนวณหาค่าคะแนนทั้งหมดโดยใช้เครื่องจักรกล (computer) ระบบ SPSS (Statistical Package for The Social Science)

5. สถิติในการวิเคราะห์

5.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

5.1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

5.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธี α - Coefficient ใช้สูตร
(จวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 171 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 s_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนรายข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

5.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้สูตร (จวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2522 : 211)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร
 $\bar{x}_1, \bar{x}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

ผลการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกและเข้าใจตรงกัน ในการแปลความหมายที่ใช้วิเคราะห์ จึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ครู แทน ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งฝ่ายบริหารและครูฝ่ายปฏิบัติการสอน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- S.D. แทน ค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- t แทน ค่าวิกฤติที่ใช้ในการพิจารณา (t - distribution)

ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

- นำแบบสอบถามพิจารณาคัดเลือกฉบับที่ถูกต้องสมบูรณ์ แล้วให้คะแนนเฉพาะตอนที่ 2 ตามค่าคะแนนที่กำหนดไว้
- คำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่า t - test โดยใช้เครื่องจักรกล (Computer) ระบบ SPSS
- นำค่าคะแนนเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยของเบสต์ (Best. 1969 : 189)
- ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบทักษะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ

การ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูล นำเสนอดังนี้

ตอนที่ 1 ทิศนะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูอีกแนว 7 มาตรการ
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครู ดังนี้

ตาราง 3 แสดงข้อมูลผ่านตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ
อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ

	ตัวแปรที่ศึกษา	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
		จำนวน/คน	คิดเป็นร้อยละ
ตำแหน่งหน้าที่	ครูฝ่ายบริหารการศึกษา	49	16.90
	ครูฝ่ายปฏิบัติการสอน	241	83.10
	รวม	290	100.00
อายุ	21 - 35 ปี	214	73.80
	36 - 60 ปี	76	26.20
	รวม	290	100.00
อายุราชการ	ต่ำกว่า 10 ปี	181	62.40
	10 ปี หรือสูงกว่า	109	37.60
	รวม	290	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

	ตัวแปรที่ศึกษา	ผู้ตอบแบบสอบถาม	
		จำนวน/คน	คิดเป็นร้อยละ
คุณวุฒิ	ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	95	32.80
	ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	195	67.20
	รวม	290	100.00
เพศ	ชาย	131	45.20
	หญิง	159	54.80
	รวม	290	100.00

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามแบ่งตาม ตำแหน่งหน้าที่
ครูส่วนมากเป็นผู้ปฏิบัติการสอน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 83.10 และครูฝ่ายบริหารการศึกษา
49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90

ผู้ที่ตอบแบบสอบถามแบ่งตามอายุ ผู้ตอบมีอายุ 21 - 35 ปี จำนวนมากถึง 214 คน
คิดเป็นร้อยละ 73.80 และอายุ 36 - 60 ปี 76 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20

ผู้ที่ตอบแบบสอบถามแบ่งตามอายุราชการ ผู้ตอบมีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี
มีจำนวนมากถึง 181 คน คิดเป็นร้อยละ 62.40 และครูที่รับราชการที่มีอายุราชการตั้งแต่
10 ปี ขึ้นไปมี 109 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20

ผู้ที่ตอบแบบสอบถามแบ่งตามคุณวุฒิ ผู้ตอบมีคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีจำนวนมากถึง 195 คน คิดเป็นร้อยละ 67.20 ผู้ตอบมีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมี 95 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80

ผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งตามเพศ ผู้ตอบเพศหญิงจำนวนมากถึง 159 คน คิดเป็น ร้อยละ 54.80 และครูเพศชายมี 131 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของครู ที่มีต่อมาตรการการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
1. <u>มาตรการการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ</u>			
1.	ควรกำหนดคุณวุฒิขั้นต่ำของครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนมัธยมไว้ให้ชัดเจน	4.103	0.993
2.	ควรกำหนดอัตรากำลังครูและบุคลากรในโรงเรียนไว้ให้เป็นมาตรฐาน	4.272	0.831
3.	ควรให้สวัสดิการและความก้าวหน้าที่สูงกว่าที่เป็นอยู่เวลานี้ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ครูมีคุณวุฒิและคุณธรรมเข้ามาประกอบอาชีพครูให้มากขึ้น	4.703	0.635
4.	ผู้บริหารควรมอบงานให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ปฏิบัติตรงตามความถนัดและประสบการณ์ที่ได้ศึกษามา	4.766	0.564
5.	ผู้ที่เข้าประกอบอาชีพครู ต้องมีความรู้ด้านการเรียนการสอนมีวุฒิไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาทางการศึกษาหรือเทียบเท่า	4.128	0.971

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
6.	ครูควรสอนตรงตามสาขาวิชาและระดับการศึกษา เพื่อประสิทธิภาพในการสอน	4.700	0.567
7.	การคัดเลือกและบรรจุครูเข้าทำการสอนควรใช้ระบบคุณธรรมโดยเคร่งครัด	4.452	0.852
8.	ครูต้องทำหน้าที่สอนหรือสนับสนุนการสอนในโรงเรียน และควรช่วยเหลือชุมชนด้วย	4.472	0.731
9.	ครูที่ทดลองปฏิบัติราชการ เมื่อครบ 6 เดือนแล้ว มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมควรให้พ้นจากหน้าที่	4.031	1.034
10.	ผู้ประกอบการควรมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	3.793	1.152
	ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	4.342	0.416

จากตาราง 4 พิจารณาของครูเกี่ยวกับการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมครูเห็นควยอยู่ในเกณฑ์สูง มาตรการนี้ ($\bar{X} = 4.342$) จักลาคับที่โดยถือค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า ข้อที่ครูเห็นควยอย่างยั้งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ไคแก่ ผู้บริหารควรมอบงานให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาไคปฏิบัติตามความถนัดและประสบการณ์ที่ไคศึกษามา ควรให้สวัสดิการและความก้าวหน้าให้สูงกวาที่เป็นอยู่เวลานี้ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้มีคุณวุฒิและคุณธรรมเข้ามาประกอบอาชีพครูให้มากขึ้น ครูควรสอนตรงตามสาขาวิชาและระดับการศึกษา เพื่อประสิทธิภาพในการสอน และรอลงมา ครูเห็นควยอยู่ในเกณฑ์ระดับสูงว่า ครูต้องทำหน้าที่สอนสนับสนุนการสอนและช่วยเหลือ

ชุมชน การคัดเลือกครูเข้าทำการสอนควรใช้ระบบคุณธรรมอย่างเคร่งครัดตามลำดับ
ทั้งรายละเอียดปรากฏในตาราง 4 ข้อที่ครูเห็นควยแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในมาตรการนี้
ใดแก่ ผู้ประกอบอาชีพครูควรมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ($\bar{X} = 3.793$)

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนะของครู ที่มีต่อการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา
ในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
	2. <u>มาตรการการผลิตครูและบุคลากร</u> <u>ทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ</u>		
11.	สถาบันผลิตครูควรผลิตครูระดับอนุปริญาหรือสูงกว่า ขึ้นไป	4.166	0.798
12.	สถาบันผลิตครูควรมีเกณฑ์ในการคัดเลือกโรงเรียน ฝึกสอน ที่มีครูใหญ่และครูพี่เลี้ยงที่มีคุณภาพในการ ช่วยเหลือให้นักศึกษาฝึกสอนได้มีประสบการณ์ในการ ทำงาน	4.400	0.738
13.	สถาบันผลิตครูควรประสานงานกับโรงเรียนที่ส่ง นักศึกษาไปฝึกสอนอย่างใกล้ชิดทั้งก่อนฝึกสอน ระหว่างฝึกสอน และหลังฝึกสอน	4.569	0.603
14.	การฝึกสอนควร เน้นให้นักศึกษาฝึกสอนด้านวิชาการ และเทคนิคการสอนในชั้นเรียนมากกว่ากิจกรรม นอกหลักสูตร	3.721	1.159
15.	ควรมีการจัดอบรมการนิเทศ การฝึกสอนแก่ครูพี่เลี้ยง ก่อนให้ดูแลนักศึกษาฝึกสอน	4.207	0.779

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
16.	ควรเพิ่มเวลาการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน อย่างน้อย 6 เดือน เพื่อให้มีทักษะและประสบการณ์ ในวิชาชีพมากขึ้น	3.538	1.191
17.	ควรฝึกนักศึกษาให้ทำการทดลองสอนในกลุ่มย่อย เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับวิธีสอนก่อนไปฝึกสอนจริง	4.255	0.658
18.	ควรมีคณะกรรมการเพื่อวางหลักเกณฑ์ในการผลิตครู ให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายผลิตครู ผู้ใช้ครู และผู้แทนสถาบัน วิชาชีพ	4.331	0.758
19.	ควรผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีปริมาณ เพียงพอ และตรงตามความต้องการของหน่วยงาน ที่ใช้ครู	4.514	0.584
20.	การสอนของอาจารย์ในสถาบันผลิตครู ควรใช้วิธี การสอนหลาย ๆ แบบตามลักษณะของวิชาและควร มีอุปกรณ์การสอน เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษา	4.352	0.706
	ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	4.205	0.416

จากตาราง 5 ทิศนะของครูเกี่ยวกับการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมครูเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($\bar{X} = 4.205$) จักล้ากับที่โดยถือค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์

สูงมาก ไ้แก่ สถาบันผลิตครูควรประสานงานกับโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาไปฝึกสอนอย่างใกล้ชิดทั้งก่อนฝึกสอน ระหว่างฝึกสอน และหลังฝึกสอน ควรผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีปริมาณเพียงพอและตรงตามความต้องการของหน่วยงานที่ใช้ครู และรอลงมาครู เห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูงว่า สถาบันผลิตครูควรมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกโรงเรียนฝึกสอนได้มีประสิทธิภาพในการทำงาน การสอนของอาจารย์ในสถาบันผลิตครู ควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบตามลักษณะของวิชา และควรมีอุปกรณ์การสอนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษา ควรมีคณะกรรมการวางหลักเกณฑ์ในการผลิตครูให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันเรียงตามลำดับรายละเอียดปรากฏในตาราง 5 ข้อที่ครู เห็นด้วยแต่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในมาตรการนี้ ไ้แก่ ควรเพิ่มเวลาการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนอย่างน้อย 6 เดือน เพื่อให้มีทักษะ และประสบการณ์ในวิชาชีพมากขึ้น ($\bar{X} = 3.538$)

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของครู ที่มีต่อมาตรการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
3. มาตรการการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู			
21.	สถาบันวิชาชีพครูควรมีความอิสระในการดำเนินงานโดยมีกฎหมายรองรับ	4.190	0.858
22.	สถาบันวิชาชีพครู ควรมีสิทธิในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบอาชีพครู	3.862	1.046
23.	สถาบันวิชาชีพครูจะตองกำหนดระเบียบประเพณีว่าคบบรรยายบรรยายครู วินัย ความประพฤติไว้ให้เหมาะสม	4.528	0.661
24.	สถาบันวิชาชีพครูจะตองส่งเสริม ดูแลให้ครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.452	0.670

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
25.	ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครูทุกระยะ 2 ปี เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม	4.272	0.738
26.	ครูที่ไ้รับใบประกอบอาชีพครูแล้ว ควรเข้ารับการอบรมหรือศึกษาต่อในสถาบันผลิตครูหรือสถาบันอื่น เพื่อเพิ่มพูนความรู้อย่างน้อย 2 ปีต่อ 1 ครั้ง	4.245	0.922
27.	สถาบันวิชาชีพครูควรปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับ ก.ค. เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	4.238	0.657
28.	การออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ควรให้ครอบคลุมถึงครู และบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมด	4.069	0.862
29.	ควรจัดบ้านพักและที่อยู่อาศัยให้เพียงพอต่อความต้องการของครู	4.624	0.701
30.	ควรจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ ให้ครูอย่างเพียงพอ เพื่อให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการทำงานอย่างเต็มที่	4.779	0.477
31.	ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้เจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่อย่างมีหลักเกณฑ์	4.779	0.457
32.	เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ปัจจุบันรายได้และสิ่งตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพครูยังไม่เหมาะสม	4.572	0.728
	ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	4.384	0.391

จากตาราง 6 เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยรวมครูเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($\bar{X} = 4.384$) จัดอันดับที่โดยถือค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ได้แก่ ควรจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้ครูอย่างเพียงพอเพื่อให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการทำงานอย่างเต็มที่ ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้เจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่อย่างมีหลักเกณฑ์ ควรจัดบ้านพักที่อยู่อาศัยให้เพียงพอกับความต้องการของครู เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบันรายได้และสิ่งตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพครูยังไม่เหมาะสม สถาบันวิชาชีพครูจะต้องกำหนดระเบียบประเพณีว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ วินัย ความประพฤติไว้ให้เหมาะสมและรองลงมาครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูงที่ว่า สถาบันวิชาชีพครูจะต้องส่งเสริมดูแลให้ครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ เรียงตามลำดับรายละเอียดปรากฏในตาราง 6 ข้อที่ครูเห็นด้วยแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในมาตรการนี้ ได้แก่ สถาบันวิชาชีพครูควรมีสิทธิในการออก และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ($\bar{X} = 3.862$)

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนะของครู ที่มีต่อมาตรการโครงสร้างการผลิต หลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพ

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
	4. มาตรการโครงสร้างการผลิต		
	หลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพ		
33.	หลักสูตร การผลิตครูของสถาบันต่าง ๆ ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรประถมและมัธยมศึกษา	4.600	0.616
34.	หลักสูตร การผลิตครู ควรปรับปรุงให้สอดคล้องและทันกับความเจริญทางค่านิชาการและสังคมอยู่เสมอ	4.648	0.520

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
35.	ควร เปิดสอนวิชากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง กับหน้าที่การปฏิบัติงานของครู เป็นวิชาบังคับให้ นักศึกษาได้ศึกษา	4.424	0.657
36.	หลักสูตร การผลิตครูควร เน้นที่ประยุกต์ทฤษฎีมาใช้ ปฏิบัติจริงให้มากที่สุด	4.497	0.624
37.	โครงสร้างและหลักสูตรของสถาบันผลิตครูทุกสถาบัน ควรกำหนดหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ หมวดวิชาเอก วิชาโท และวิชาเลือกให้มี สัดส่วนมาตรฐานเดียวกัน	4.348	0.734
38.	การคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ในสถาบัน ผลิตครู ควรพิจารณาเป็นพิเศษในเรื่องความ ศรัทธาในวิชาชีพ อุทิศการณ์ และเจตคติที่ดีต่อ ความเป็นครู	4.510	0.618
39.	เนื้อหาในหลักสูตร การผลิตครู ควรคำนึงถึงคุณธรรม และจริยธรรมของครูให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	4.469	0.606
40.	หลักสูตรสถาบันการฝึกหัดครู เกี่ยวกับโครงการ ให้การศึกษาและอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา (อศป.) ที่จัดอยู่ในปัจจุบันช่วยเพิ่มสมรรถภาพในการ ทำงานของครูให้สูงขึ้น	3.893	0.984
	คะแนนเฉลี่ยรวม	4.424	0.388

จากตาราง 7 ทิศนะของครูเกี่ยวกับโครงสร้างการผลิต หลักสูตร และ
 ประสพการณ์วิชาชีพ ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยรวมครูเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($\bar{X} =$
 4.428) จักลำดับที่โดยถือคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์
 สูงมาก คือ หลักสูตรการผลิตครูควรปรับปรุงให้สอดคล้องและทันกับความจริงทางด้าน
 วิชาการและสังคม หลักสูตรการผลิตครูของสถาบันต่าง ๆ ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร
 ประถมและมัธยมศึกษา การคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ในสถาบันผลิตครูควรพิจารณา
 เป็นพิเศษในเรื่องความศรัทธาในวิชาชีพ อุทิศการณ์ และเจตคติที่ดีต่อการเป็นครู และ
 รองลงมาครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง คือ หลักสูตรการผลิตครู ควรเน้นประยุกต์ทฤษฎีมาใช้
 ปฏิบัติจริงในมากที่สุด เนื้อหาในหลักสูตรการผลิตครูควรคำนึงถึงคุณธรรมและจริยธรรม
 ของครูให้มาก เรียงตามลำดับรายละเอียดปรากฏในตาราง 6 ข้อที่ครูเห็นด้วยแต่ค่า
 คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในมาตรการนี้ ได้แก่ หลักสูตรสถาบันการฝึกหัดครูเกี่ยวกับโครงการ
 ให้การศึกษาและอบรมครูประจำการ (อศป.) ที่จัดอยู่ในปัจจุบันช่วยเพิ่มสมรรถภาพในการ
 ทำงานของครูให้สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.893$)

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนะของครู ที่มีต่อมาตรการการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากร
 ทางการศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
5. มาตรการการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา			
41.	ผู้บริหารโรงเรียนควรนิเทศการศึกษาในโรงเรียนให้มากขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.183	0.783
42.	ควรนำผลงานของครูที่ปฏิบัติงานดีเด่นในรอบปีมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น	4.324	0.648

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
43.	ผู้บริหารควรส่งเสริมครูให้เข้าอบรมสัมมนา ศึกษาเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำวิชาความรู้ มาปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้น	4.679	0.523
44.	ควรจัดให้มีตำรา คู่มือครู เอกสารหรือวารสาร ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า	4.690	0.506
45.	การคัดเลือกครูเข้าศึกษาอบรมตามโครงการ อคป. ควรยึดหลักการนำวิชาการมาใช้สอนหรือปฏิบัติงาน	4.345	0.680
46.	ผู้บริหารควรร่วมมือกับฝ่ายวิชาการ และศึกษานิเทศก์ เพื่อปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพ	4.514	0.590
47.	ผู้บริหารควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการ ติดต่อกับสถาบันการฝึกครู หรือมหาวิทยาลัย เพื่อให้ ครูเข้าศึกษาวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการสอน หรือการ ทำงานโดยไม่คิดหน่วยกิต	4.362	0.718
48.	การอบรมครูควรจัดระหว่างปิดภาคเรียนหรือวันหยุด ราชการ	4.090	1.038
49.	ควรยกเลิกการสอบวิชาชุดครู พ.กศ. หรือ พ.ม.	3.069	1.287
50.	ควรให้สถาบันวิชาชีพครูร่วมมือกับสถาบันฝึกครู จัดอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง เมื่อครบตามหลักสูตรแล้วให้ประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตร	4.128	0.824

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
51.	ควรจัดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้าร่วมการประชุม สัมมนา เรื่องเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	4.400	0.715
52.	การจัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดควรจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก และพาหนะให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมทุกครั้ง	4.521	0.790
	ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	4.275	0.378

จากตาราง 8 พบว่าคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยรวมครูเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($\bar{X} = 4.275$) จัดลำดับที่ โดยถือค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก คือ ควรจัดให้มีค่ารา ทุนอุดหนุน เอกสารหรือวารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาศึกษาเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้น การจัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดควรจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก และพาหนะให้แก่ผู้เข้ารับการอบรม ทุกครั้ง ผู้บริหารควรร่วมมือกับฝ่ายวิชาการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และรองลงมาครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง คือ ควรจัดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้าร่วมประชุม สัมมนาเรื่องเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

เรียงตามลำดับรายละเอียดปรากฏในตาราง 8 และข้อที่ครูไม่แน่ใจ ได้แก่ ควรยกเลิก การสอบวิชาชุดครู พ.กศ. หรือพ.ม. ($\bar{X} = 3.069$)

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ย หัสนะของครู ที่มีต่อมาตรการรับนักศึกษาครู

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
6. มาตรการการรับนักศึกษาครู			
53.	นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู จะต้องผ่านการทดสอบทัศนคติต่อวิชาชีพครูก่อน	4.421	0.746
54.	สถาบันผลิตครูควรมีการสำรวจความถนัดของปริมาณครูในวิชาต่าง ๆ ก่อนที่ประกาศรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน	4.586	0.595
55.	สถาบันผลิตครูแต่ละแห่งควรแบ่งเขตการรับนักศึกษาครูเฉพาะท้องถิ่นที่รับผิดชอบ	3.890	1.159
56.	ควรแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาครู ประกอบด้วยตัวแทนสถาบันผลิตครู หน่วยงานวิทยฐานะ หน่วยงานวิชาชีพรู และผู้นำท้องถิ่น ฯลฯ เพื่อให้ได้นักศึกษาครูที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	4.024	0.964
57.	ควรรับนักศึกษาครูจากผู้ที่เรียนจบ มศ.5 หรือ ม.6 เพราะมีความรู้วิชาพื้นฐานทั่วไปดี เข้าเรียนวิชาชีพครู	4.097	0.951
58.	ควรเพิ่มระยะเวลาในการฝึกอบรม จรรยาบรรณ และความรู้ของนักศึกษาครูอย่างจริงจัง	4.369	0.766
คะแนนเฉลี่ยรวม		4.231	0.563

จากตาราง 9 ทิศของครูเกี่ยวกับการรับนักศึกษา ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมครูเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($\bar{X} = 4.231$) จักอันันต์ที่โดยถือคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์พบว่า ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ได้แก่ สถาบันผลิตครูควรมีการสำรวจความต้องการปริมาณครูในวิชาต่าง ๆ ก่อนที่จะประกาศรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน และรองลงมาครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง ที่นักศึกษาจะเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครูจะต้องผ่านการทดสอบทัศนคติต่อวิชาชีพครูก่อน ควรเพิ่มระยะในการฝึกอบรมจรรยาบรรณ และความรู้ประเพณีของนักศึกษาอย่างจริงจัง ควรรับนักศึกษาจากผู้ที่เรียนจบ มศ.5 หรือ ม.6 เพราะมีความรู้พื้นฐานดี ควรแต่งตั้งกรรมการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษา เพื่อให้ได้นักศึกษาที่เหมาะสมกับท้องถิ่น เรียงตามลำดับรายละเอียดปรากฏในตาราง 9 และข้อที่ครูเห็นด้วยแต่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถาบันผลิตครูแต่ละแห่ง ควรแบ่งเขตการรับนักศึกษาเฉพาะท้องถิ่นที่รับผิดชอบ

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยทิศของครู ที่มีต่อมาตรการการประสานงานผลิต และการใช้ครู

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
	7. มาตรการการประสานการผลิตและการใช้ครู		
59.	หน่วยงานที่ใช้ครู ควรแจ้งปริมาณและวิชาเอกของครูที่ต้องการให้สถาบันผลิตครูได้ทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้ผลิตครูตรงตามต้องการ	4.359	0.712
60.	ควรมีคณะกรรมการประสานงานการผลิตครูและการใช้ครู ทำหน้าที่ประเมินผลหลักสูตร เพื่อจะได้ปรับปรุงให้ทันสมัย	4.359	0.619

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.
61.	ควรมีการวางแผนและนโยบายการผลิตครูให้ แน่นอนและสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม	4.524	0.595
62.	ควรมีการวิจัยประเมินผลนักศึกษาครูที่เรียนจบ หลักสูตรไปแล้วว่าตรงตามความต้องการของ ท้องถิ่นหรือไม่	4.476	0.612
63.	ควรจัดตั้งองค์กรทำหน้าที่กำเนินงานเกี่ยวกับการ ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูให้กระจายอยู่ทุกจังหวัด เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำงาน	4.276	0.762
64.	สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการ ติดต่อและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับสวัสดิการ และพิทักษ์สิทธิของครู	4.431	0.704
	ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	4.404	0.477

จากตาราง 10 ทิศนะของครูเกี่ยวกับการประสานงานการผลิต และการใช้ครู ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ครูเห็นด้วยกับมาตรการนี้ ($\bar{X} = 4.404$) จัดอันดับที่ โดยถือคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมากที่ควรมีการวางแผนและนโยบายการผลิตครูให้แน่นอน และสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และรองลงมาครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูงว่า ควรมีการวิจัยประเมินผลนักศึกษาครูที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้วว่าตรงตามความต้องการของท้องถิ่นหรือไม่ หน่วยงานที่ใช้ครูควร

แจ้งปริมาณและวิชาเอกของครูที่ต้องการให้สถาบันผลิตครูทราบล่วงหน้า ควรมีคณะกรรมการ
ประสานงานการผลิตครูและใช้ครูทำหน้าที่ประเมินผลหลักสูตรเพื่อปรับปรุงให้ทันสมัย สถาบัน
วิชาชีพครูควรทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับสวัสดิการ
และพิกัดสิทธิของครู เรียงตามลำดับ และขอที่ครูเห็นด้วยแต่มีค่าต่ำสุด ได้แก่ การจัดตั้ง
องค์กรทำหน้าที่ดำเนินงานที่เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูให้กระจายอยู่ทุกจังหวัด
เพื่อสะดวกรวดเร็วในการทำงาน ($\bar{X} = 4.276$)

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทักษะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ทั้ง 7 มาตรการ

มาตรการที่	ชื่อ	จำนวน คำถาม/ขอ	$\bar{X}$	S.D.
1	การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิง ปริมาณและคุณภาพ	10	4.342	0.416
2	การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิง ปริมาณและคุณภาพ	10	4.205	0.416
3	การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	12	4.384	0.391
4	โครงสร้าง การผลิตหลักสูตร และ ประสบการณ์วิชาชีพ	8	4.424	0.388
5	การพัฒนาส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา	12	4.275	0.378
6	การรับนักศึกษาครู	6	4.231	0.563
7	การประสานการผลิตครู และการใช้ครู	6	4.404	0.477
	ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	64	4.322	0.433

จากตาราง 11 หัสนะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 7 มาตรการ ปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 7 มาตรการ ครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง ($\bar{X} = 4.322$) ที่จะให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จัดลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ โครงสร้างการผลิตหลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพ ($\bar{X} = 4.424$) รองลงมา คือ การประสานการผลิตและการใช้ครู การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ การรับนักศึกษาครู การพัฒนาส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา และมาตรการที่ครูเห็นด้วยแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ ($\bar{X} = 4.205$)

ตอนที่ 2 ทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบหัสนะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ

สมมุติฐานที่ 1 ครูมีหัสนะเห็นด้วยต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนโดยส่วนรวมทั้งหมด 4.322 ($\bar{X} = 4.322$) ครูเห็นด้วยกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 2 หัสนะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ แตกต่างกัน

ตาราง 12 เปรียบเทียบหัสนะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ครูฝ่ายบริหาร การศึกษา	49	4.351	0.271	0.81
ครูฝ่ายปฏิบัติการสอน	241	4.315	0.326	

$$t_{.05} = 1.980$$

จากตาราง 12 ครูฝ่ายบริหารการศึกษา กับครูฝ่ายปฏิบัติการสอน มีทัศนะต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูมีทัศนะไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 13 เปรียบเทียบทัศนะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
21 - 35 ปี	214	4.339	0.316	1.63
36 - 60 ปี	76	4.271	0.316	

$$t_{.05} = 1.980$$

จากตาราง 13 ครูที่มีอายุ 21 - 35 ปี กับครูที่มีอายุ 36 - 60 ปี มีทัศนะต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูมีทัศนะไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 14 เปรียบเทียบทัศนะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ต่ำกว่า 10 ปี	181	4.348	0.299	1.79
10 ปี หรือสูงกว่า	109	4.277	0.341	

$$t_{.05} = 1.980$$

จากตาราง 14 ครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือสูงกว่า มีทัศนคติต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 15 เปรียบเทียบทัศนคติของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามคุณวุฒิ

คุณวุฒิ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ระดับต่ำกว่าปริญญา	95	4.305	0.314	-0.60
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	195	4.329	0.319	

$$t_{.05} = 1.980$$

จากตาราง 15 ครูที่มีคุณวุฒิระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีทัศนคติต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 16 เปรียบเทียบทัศนคติของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ชาย	131	4.336	0.317	0.70
หญิง	159	4.309	0.317	

$$t_{.05} = 1.980$$

จากตาราง 16 ครุเพศชายกับครุเพศหญิง มีทัศนะต่อการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครุมีทัศนะไม่แตกต่างกัน
ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาพัฒนาของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 7 มาตรการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมฝึกหัดครู
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูฝ่ายบริหาร และครูฝ่ายปฏิบัติการสอน ที่ประจำอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 4 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 346 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างทำโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพัฒนาของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ตามแบบของ ลิเคอร์ท (Likert Scale) มีจำนวน 64 ข้อ หากความเชื่อมั่นทั้งหมดแล้วได้ .920

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขอความร่วมมือไปถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน โดยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ และส่งกลับคืนทางไปรษณีย์ แต่บางส่วนผู้วิจัยออกไปแจกแบบสอบถาม และเก็บคืนโดยตนเอง ส่งแบบสอบถามทั้งหมด 346 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 290 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.85

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแต่ละข้อ แต่ละมาตรการ แล้วใช้เกณฑ์ประเมินค่าความคลาดเห็นของเบสท์ ประเมินทักษะของครู
2. ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบหาความแตกต่างทักษะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ โดยใช้ t - test การคำนวณหาค่าคะแนนทั้งหมดใช้เครื่องจักรกล (Computer) ระบบ SPSS (Statistical Package for the Social Science)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ทักษะของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 7 มาตรการ ปรากฏว่า โดยส่วนรวมครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง วิเคราะห์รายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ
ค่าคะแนนโดยเฉลี่ยครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง ข้อที่ครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ได้แก่ ผู้บริหารกรมมอบหมายหน้าที่การงานให้ครูและบุคลากรได้ปฏิบัติตามความถนัดและประสบการณ์ ที่ได้รับการศึกษามา ควรให้สวัสดิการให้แก่ครูมากขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมให้ครูได้เจริญก้าวหน้า ได้รับการศึกษาเพิ่มเติมมากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสร้างใจใหญ่ที่มีคุณวุฒิ เข้ามาประกอบอาชีพครูให้มากขึ้น ครูที่จบจากสถาบันการศึกษาวิชาเอกใดระดับใด ควรได้

สอนในวิชาเอก และระดับการศึกษาที่ได้รับการศึกษามา จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และข้อที่ครูเห็นควยอยู่ในเกณฑ์สูง ได้แก่ ครูจะต้องทำหน้าที่สอนหรือสนับสนุนการสอนในสถาบันอย่างเต็มความสามารถ และควรให้บริการแก่ชุมชนหรือท้องถิ่นตามโอกาส การพิจารณาคัดเลือกและบรรจุครูเข้าทำการสอนควรได้พิจารณาตามความรู้ความสามารถอย่างเคร่งครัด ควรได้กำหนดอัตราค่าจ้างครูและบุคลากรในโรงเรียนไว้ให้เป็นมาตรฐาน ผู้ประกอบอาชีพครูจะต้องมีความรู้ทางการศึกษา ผ่านการศึกษาอบรมมีวุฒิไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ครูที่ทดลองปฏิบัติราชการแล้วแต่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมที่จะเป็นครูที่ดี ควรให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ เวียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย และข้อที่ครูเห็นควยแต่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในมาตรการนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพครูควรมีใบอนุญาตประกอบอาชีพครู

1.2 การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยส่วนรวมครูเห็นควยอยู่ในเกณฑ์สูง ข้อที่ครูเห็นควยที่ค่าคะแนนอยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ สถาบันผลิตครูควรประสานงานกับโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาไปฝึกสอนอย่างใกล้ชิด ทั้งก่อนฝึกสอน ระหว่างฝึกสอน และหลังฝึกสอน ควรผลิตครูและบุคลากรให้เพียงพอและตรงตามความต้องการของหน่วยงานที่ใชครู สถาบันผลิตครูควรมีเกณฑ์ในการคัดเลือกโรงเรียนฝึกสอนที่ครูใหญ่ และครูพี่เลี้ยงที่มีคุณภาพ มีประสบการณ์ในการช่วยเหลือให้นักศึกษาคูให้ได้รับความรู้ที่ดี ข้อที่ครูเห็นควยคะแนนอยู่ในเกณฑ์สูง ได้แก่ การสอนของครูอาจารย์ในสถาบันผลิตครูควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบตามลักษณะของแต่ละวิชา และควรมีอุปกรณ์การสอนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษา ควรมีคณะกรรมการวางหลักเกณฑ์ในการผลิตครูให้ได้คุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน คณะกรรมการควรประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายผลิตครู ผู้แทนฝ่ายใช้ครู ผู้แทนสถาบันวิชาชีพครู ควรฝึกนักศึกษาให้ทำการทดลองสอนในกลุ่มย่อย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และคุ้นเคยกับวิธีสอนในกลุ่มเพื่อนก่อนที่จะออกไปสอนจริง ควรได้มีการอบรมครูพี่เลี้ยงในด้านการนิเทศ และรู้หลักการปกครองก่อนที่จะให้ดูแลนักเรียนฝึกสอน สถาบันผลิตครูควรผลิตครูระดับอนุปริญญาหรือสูงกว่าขึ้นไป การฝึกสอนของนักศึกษาคูควรเน้นฝึกด้านวิชาการ และเทคนิคการสอนในชั้นเรียนให้มากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน

เรียงตามลำดับจากคะแนนมากไปหาน้อย ข้อที่ครูเห็นด้วยแต่คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดใน
มาตรการนี้ คือ ควรเพิ่มเวลาการฝึกสอนของนักศึกษาอย่างน้อย 6 เดือน เพื่อให้มีทักษะ
และประสบการณ์ในวิชาชีพมากขึ้น

1.3 การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ค่าคะแนนโดยเฉลี่ยครูเห็นด้วยอยู่ใน
เกณฑ์สูง ข้อที่ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ได้แก่ ควรจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้
เพียงพอเพื่อครูจะได้มีขวัญและกำลังใจในการทำงานอย่างเต็มที่ ผู้บริหารควรส่งเสริมและ
สนับสนุนให้ครูได้เจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่อย่างมีหลักเกณฑ์ ควรจัดบ้านพักและที่อยู่
อาศัยให้เพียงพอกับความต้องการของครู เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสังคม
ปัจจุบันรายได้และสิ่งตอบแทนของครูประกอบอาชีพครูยังไม่เหมาะสม สถาบันวิชาชีพครูจะต้อง
กำหนดระเบียบประเพณี ว่าควรจรรยาบรรณมาตรฐาน วินัยความประพฤติไว้ให้เหมาะสม ข้อที่
ครูเห็นด้วย ได้แก่ สถาบันวิชาชีพครูจะต้องส่งเสริมดูแลให้ครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครูทุกระยะ 2 ปี เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทาง
เศรษฐกิจและสังคม ครูที่ได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพครูแล้วควรเข้ารับการอบรมหรือ
ศึกษาต่อในสถาบันการผลิตครู หรือสถาบันอื่น เพื่อเพิ่มพูนความรู้อย่างน้อย 2 ปี ต่อ 1 ครั้ง
สถาบันวิชาชีพครูควรปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.)
เกี่ยวกับงานบริหารบุคคล สถาบันวิชาชีพครูควรมีความอิสระในการดำเนินงานโดยมีกฎหมาย
รับรอง เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย และข้อที่ครูเห็นด้วยแต่มีค่าคะแนน
เฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ควรให้ครอบคลุมถึงครูและบุคลากร
ทางการศึกษาทั้งหมด

1.4 โครงสร้างการผลิต หลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพครู ค่าโดยเฉลี่ย
ครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง ข้อที่ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ได้แก่ หลักสูตร
การผลิตครู ควรปรับปรุงให้สอดคล้องและทันกับความเจริญทางวิชาการและสังคมอยู่เสมอ
หลักสูตรการผลิตครูของสถาบันต่าง ๆ ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรประถมและมัธยมศึกษา
การคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาเป็นพิเศษในเรื่องความศรัทธา
ในอาชีพ อุดมการณ์ และเจตคติที่ดีต่อความเป็นครู ข้อที่ครูเห็นด้วย ได้แก่ หลักสูตร

การผลิตครู ควร เน้นที่ประยุกต์ทฤษฎีมาปฏิบัติจริงให้มากที่สุด เนื้อหาในหลักสูตร ควรคำนึงถึงคุณธรรมและจริยธรรมของครูให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ควร เปิดสอนวิชากฎหมาย และระเบียบเกี่ยวกับหน้าที่การปฏิบัติงานของครู เป็นวิชาบังคับให้นักศึกษาได้ศึกษา โครงสร้างและหลักสูตรของสถาบันผลิตครูทุกสถาบัน ควร กำหนดหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ หมวดวิชาเอกวิชาโท และวิชาเลือกให้มีสัดส่วนมาตรฐานเดียวกัน เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ข้อที่ครูเห็นด้วย แต่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ หลักสูตรสถาบันการผลิตครูเกี่ยวกับโครงการให้การศึกษายอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ที่จัดอยู่ในปัจจุบันช่วยเพิ่มสมรรถภาพในการทำงานของครูให้สูงขึ้น

1.5 . การพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา ค่าโดยเฉลี่ยครูเห็นด้วย อยู่ในเกณฑ์สูง ข้อที่ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ได้แก่ ควร จัดให้มีค่าจ้าง คู่มือ และเอกสาร หรือวารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า ผู้บริหารควรส่งเสริมครูให้เข้ารับการอบรมสัมมนา ศึกษาเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำวิชาความรู้มาปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้น การจัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาหน่วยงานต้นสังกัด ควรจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก และค่าพาหนะให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมทุกครั้ง ผู้บริหารควรร่วมมือกับฝ่ายวิชาการ เพื่อปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพ ข้อที่ครูเห็นด้วย ได้แก่ ควรให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้ารับการประชุมสัมมนา เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการทำงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ผู้บริหารควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการติดต่อกับสถาบันการผลิตครู หรือมหาวิทยาลัยเข้าให้ครูเข้าศึกษาวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนหรือการทำงานโดยไม่คิดหน่วยกิต การคัดเลือกครูเข้ารับการศึกษายอบรมตามโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ควรยึดหลักการนำวิชามาใช้ในการสอนหรือปฏิบัติงาน ควรนำผลงานของครูที่ปฏิบัติงานดีเด่นในรอบปีมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการ เรียงการสอนให้ดียิ่งขึ้น ผู้บริหารโรงเรียนควรนิเทศการศึกษาในโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้นกว่าปัจจุบัน ควรให้สถาบันวิชาชีพครูร่วมมือกับสถาบันการผลิตครู จัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เมื่อครบตามหลักสูตรแล้วให้ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร เรียงตามลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย และ

ข้อที่ครูเห็นด้วย แต่ค่าคะแนนต่ำสุด ได้แก่ การอบรมครูควรจัดระหว่างปิดภาคเรียนหรือวันหยุดราชการ ข้อที่ครูตอบไม่แน่ใจ ได้แก่ ควรยกเลิกการสอบวิชาชุดครู พ.ศ. หรือ พ.ม.

1.6 การรับนักศึกษาครู ค่าโดยเฉลี่ยครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง ข้อที่ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ได้แก่ สถาบันผลิตครูควรมีการสำรวจความต้องการปริมาณของครูในวิชาต่าง ๆ ก่อนประกาศรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน ข้อที่ครูเห็นด้วย ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู จะต้องผ่านการทดสอบทัศนคติต่อวิชาชีพครูก่อนควรเพิ่มระยะเวลาในการอบรมจรรยาบรรณ ความประพฤติของนักศึกษาอย่างจริงจัง ควรรับนักศึกษาครูจากผู้ที่เรียนจบ มศ.5 หรือ ม.6 เพราะมีความรู้พื้นฐานทั่วไปดีเข้าเรียนวิชาชีพครู ควรแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาครู ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนสถาบันต่าง ๆ เพื่อคัดเลือกนักศึกษาคือที่เหมาะสมกับท้องถิ่น เรียงตามลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ข้อที่ครูเห็นด้วยแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สถาบันผลิตครูแต่ละแห่งควรแบ่งเขตการรับนักศึกษาเฉพาะท้องถิ่นที่รับผิดชอบ

1.7 การประสานการผลิตครูและการใช้ครู ค่าคะแนนโดยเฉลี่ยครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง ข้อที่ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก ได้แก่ ควรมีการวางแผนและนโยบายการผลิตครูให้แน่นอน และสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ข้อที่ครูเห็นด้วย ได้แก่ ควรมีการวิจัยประเมินผลนักศึกษาครูที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้วว่าตรงตามความต้องการของท้องถิ่นหรือไม่ หน่วยงานที่ใช้ครูควรแจ้งปริมาณและวิชาเอกของครูที่ต้องการให้สถาบันผลิตครูได้ทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้ผลิตครูตามที่ต้องการ ควรมีคณะกรรมการประสานงานการผลิตครู และการใช้ครู ทำหน้าที่ประเมินผลหลักสูตรเพื่อจะได้ปรับปรุงให้ทันสมัย สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับสวัสดิการและพิทักษ์สิทธิของครู เรียงตามลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ข้อที่ครูเห็นด้วยแต่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ควรจัดตั้งองค์กรทำหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูให้กระจายอยู่ทุกจังหวัด เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำงาน

ตอนที่ 2 ทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบทักษะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ

2.1 เปรียบเทียบทักษะของครูที่ปฏิบัติงานฝ่ายบริหารการศึกษา กับครูฝ่ายปฏิบัติการสอน ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูที่ปฏิบัติงานที่ต่างกันมีทักษะไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.2 เปรียบเทียบทักษะของครูที่มีอายุ 21 - 35 ปี กับครูที่มีอายุ 36 - 60 ปี ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูที่มีอายุแตกต่างกันมีทักษะไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.3 เปรียบเทียบทักษะของครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 กับครูที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือสูงกว่า ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ ผลปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีทักษะไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.4 เปรียบเทียบทักษะของครูที่มีคุณวุฒิระดับต่ำกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูที่มีคุณวุฒิแตกต่างกันมีทักษะไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.5 เปรียบเทียบทักษะของครูเพศชาย กับครูเพศหญิง ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูที่เพศแตกต่างกันมีทักษะไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 ผลจากการวิจัยทักษะของครูโรงเรียนมัธยมในเขตการศึกษา 4 ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยส่วนรวมแล้วครูเห็นด้วยทุกมาตรการ จะแยกอภิปรายแต่ละมาตรการ ดังนี้

1. การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ เกี่ยวกับ การแต่งตั้งครูและบุคลากรนั้น ควรกำหนดอัตรากำลังครูและบุคลากรในโรงเรียนไว้ให้ ได้ มาตรฐานเดียวกัน พร้อมทั้งกำหนดคุณวุฒิเฉพาะตำแหน่งนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อจะได้ครูหรือ บุคลากรตามที่ต้องการ และมีจำนวนเพียงพอกับโรงเรียนแต่ละขนาด ทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ เพื่อจะได้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และทั้งเป็นการป้องกันในเรื่อง ครูขาดในโรงเรียนขนาดเล็ก และครูมากเกินไปเกินกำหนดในโรงเรียนขนาดใหญ่ด้วย

1.1 เกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกครู หรือสอบแข่งขันควรใช้ระบบคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญล ตันริวงศ์ (บุญล ตันริวงศ์ 2525 : 68) พบว่า การคัดเลือกครูเขาสอนในโรงเรียนควรมีมาตรการป้องกันระบบอุปถัมภ์ให้มาก และวิจัย ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2525 : 126) พบว่า ผู้ที่จะบรรจุเข้าเป็นครู ควรทดสอบมากกว่าหนึ่งวิชา ได้แก่ วิชาความถนัด วิชาเกี่ยวกับ ความรู้ของท้องถิ่นนั้น ๆ วิชาเอก ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ความเหมาะสมที่จะเป็นครู และการสัมภาษณ์ ครูอาจเห็นว่า ปัจจุบันการสอบคัดเลือกบรรจุเข้าทำงานยังไม่ยุติธรรม จึงให้ปรับปรุงการสอบให้ดีขึ้น

1.2 เกี่ยวกับคุณวุฒิครูมีความเห็นว่า ควรได้รับการศึกษาอบรมไม่ต่ำกว่า อนุปริญญา เพราะว่าผู้ที่ได้เรียนมาสูงย่อมมีความรู้ ความคิดที่กว้างขวาง และสามารถ นำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้การเรียนการสอนได้ดี สอดคล้องกับการงาน วิจัยของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2525 : 52) ครูมัธยม เห็นว่า ผู้เข้าสู่อาชีพครูควรมีวุฒิขั้นต่ำ ป.ศ.สูง ปวส. เพราะว่าครูมัธยมศึกษาจำเป็นต้อง ใช้วิชาการสูงในการสอนนักเรียนมากขึ้น ครูมีความเห็นว่าครูจะต้อง เรียนจบวิชาชีพครูมากที่สุด สำหรับผู้ที่เรียนจบการศึกษาคณะอื่น ๆ จะเข้ามาประกอบอาชีพครู จะต้องอบรมวิชาครู และ ต้องผ่านการทดสอบจากสถาบันวิชาชีพครูเสียก่อน เพราะว่าในขณะนี้ผู้ที่เข้าเป็นครูยัง ขาดความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง เข้าประกอบอาชีพครู ขาดทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ ซึ่งเป็นผลให้ครูคอยคุณภาพ และประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 เกี่ยวกับการมอบหมายหน้าที่การงาน ครูเห็นว่าควรมอบหมายงานให้ตรงตามความรู้ความถนัดและประสบการณ์ที่ได้อศึกษามา เพราะว่าครูแต่ละคนนั้นมีความถนัดต่างกัน ถ้าให้ทำงานตามที่ถนัดและพอใจแล้ว ย่อมทำงานได้ด้วยความสนุก และมีประสิทธิภาพการทำงานสูงสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุญด ทันรียงค์ (นุญด ทันรียงค์ 2525 : 68) ว่า ผู้บริหารควรให้ครูปฏิบัติงานตรงตามความถนัดและความรู้ที่ได้เรียนมาก แต่จากผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2525 : 73) พบว่าครูปฏิบัติหน้าที่ตรงกับสาขาที่ได้อศึกษาเพียงร้อยละ 69.2 และปฏิบัติหน้าที่หรือสอนไม่ตรงสาขาวิชาที่ศึกษามาร้อยละ 23.5 ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

1.4 เกี่ยวกับการสอน ครูควรทำหน้าที่สอนหรือสนับสนุนการสอน และจะต้องช่วยเหลือชุมชนด้วย เพราะว่าชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีส่วนสำคัญจำเป็นต้องอาศัยซึ่งกันและกัน สังคมหรือชุมชนสนับสนุนให้โรงเรียนเจริญก้าวหน้า สอดคล้องกับวิจัยของ ฉัตรชัย อรรถนันท์ (ฉัตรชัย อรรถนันท์ 2524 : 222) พบว่า ในสังคมปัจจุบันย่อมเป็นที่ยอมรับกันว่าโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์กับชุมชนจึงจะเจริญก้าวหน้าได้ ดังนั้นผู้บริหารและครูต้องปฏิบัติงานให้ตรงกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น โรงเรียนควรบริการเอกสาร ข่าวสาร เครื่องมือต่าง ๆ ให้แก่ชุมชนตามโอกาสอันควร

1.5 ด้านสวัสดิการ ครูเห็นว่าควรจะได้ปรับปรุง และส่งเสริมให้ครูได้เจริญก้าวหน้าสูงขึ้น เพราะว่าจากงานวิจัยของบุญเรือน มากบุญ (บุญเรือน มากบุญ 2520 : 178) และพูลสุข ศรีบริรักษ์ (พูลสุข ศรีบริรักษ์ 2520 : 120) พบว่า งานด้านสวัสดิการที่คุรุสภาจัดให้บริการแก่สมาชิก มีประโยชน์สมควรได้ปรับปรุงแก้ไข เช่น ให้เงินช่วยเหลือสมาชิกคุรุสภาที่ประสบอัคคีภัย อุทกภัย และภัยต่าง ๆ การช่วยเหลือสมาชิกคุรุสภาและครอบครัวที่เจ็บป่วยจัดให้มีสถานพยาบาล องค์การช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกคุรุสภา (ช.พ.ค.) มูลนิธิช่วยเหลือการศึกษามุตรสมาชิกคุรุสภา การสร้างบ้านพักค้างจังหวัด การช่วยเหลือสมาชิกทางค่านกฎหมาย การจัดหอพัก ฯลฯ การกระทำเหล่านี้ไม่ทั่วถึงและช้ำมาก ทำให้ไม่สะดวกในการรับบริการแก่สมาชิก ถ้าหากจัดสวัสดิการเหล่านี้บริการได้ดีแล้ว จะเป็นสิ่งจูงใจให้มีความรู้ คุณธรรมก้าวเข้าสู่อาชีพครูมากขึ้น และป้องกันผู้ที่เขา

มาสู่อาชีพครู แล้วออกไปประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้และสวัสดิการที่ดีกว่าได้

1.6 เกี่ยวกับการทดลองปฏิบัติราชการของครู ครูส่วนมากเห็นสมควรให้ผู้ที่ทดลองปฏิบัติราชการครบ 6 เดือนแล้ว แต่มีคุณสมบัติที่ไม่สมควรในการปฏิบัติหน้าที่ครูพ้นจากหน้าที่ราชการ เพราะว่า ผู้เขามาประกอบอาชีพครู มีทั้งผู้ที่เรียนศึกษามาทางครูโดยตรง บางคนก็มาจากวิชาอื่นที่ไม่มีความรู้ทางอาชีพครู และบางคนมีความรู้สามัญแค่ม.ศ.5 หรือ ม.6 ก็เข้าประกอบอาชีพครูได้ เมื่อเข้ามาทดลองปฏิบัติราชการแล้วไม่ค่อยประพฤติตามระเบียบวินัย หรือจรรยาบรรณวิชาชีพ และผู้บังคับบัญชาก็ไม่ค่อยเคร่งครัดในการควบคุม เมื่อครบกำหนดแล้วก็ให้ราชการต่อไป ครูจึงเห็นว่าอาจทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่อาชีพครู ควรให้ออกไป

1.7 เกี่ยวกับการออกไปประกอบอาชีพครู ครูเห็นควยเพราะว่าเป็นการควบคุมคุณภาพการทำงานของครู และการส่งเสริมอาชีพครูให้ก้าวหน้า ครูจำเป็นจะต้องค้นหาความรู้อยู่เสมอ และป้องกันคนที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพครู เข้ามารทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ นฤกุล ตันริยงค์ (นฤกุล ตันริยงค์ 2525 : 100) พบว่า ครูเห็นควยเกี่ยวกับการดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู เช่นเดียวกับหน่วยควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพแพทย์ และทนายความ และสอดคล้องกับการวิจัยของนพคุณ เคนพรม (นพคุณ เคนพรม 2524 : 51) พบว่า ครูเห็นควยกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และให้มีระเบียบขั้นตอนที่แน่นอนมีประสิทธิภาพในการออกใบอนุญาต

2. การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาในแง่ปริมาณและคุณภาพ

ครูเห็นควยว่า ควรมีคณะกรรมการ เพื่อวางหลักเกณฑ์ในการผลิตครู เพราะว่า ในปัจจุบันการผลิตครูมีหลายสถาบันทั้งทบวงมหาวิทยาลัย กรมฝึกหัดครู กรมอาชีวศึกษา กรมศิลปากร กรมพลศึกษา ซึ่งแต่ละหน่วยงานต่างผลิตครู และมีคุณภาพต่างกันตามความสามารถของแต่ละสถาบันผลิตครู มีปริมาณมากเกินไปความต้องการของท้องถิ่น หรือหน่วยราชการที่จะรับเข้าทำงานได้ จึงต้องมีคณะกรรมการขึ้นเพื่อควบคุมปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้การดำเนินงานได้มาตรฐานเดียวกัน โดยประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายผลิตครู ผู้แทนฝ่ายใช้ครู และผู้แทนสถาบันวิชาชีพครู เพื่อให้การผลิตครูมีคุณภาพ

2.1 ด้านคุณวุฒิของครูนั้น ครูเห็นว่าควรผลิตครูระดับอนุปริญญา ป.ศ.สูง หรือสูงกว่าปริญญาตรี เพื่อจะได้อครูที่มีความรู้ความสามารถในการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ปรับปรุงการสอนได้มาก ผู้ที่มีความรู้สูงย่อมหาความรู้มาสอนได้ดีกว่า สอดคล้องกับการวิจัยของ ภารที ศิริบุรี (ภารที ศิริบุรี 2525 : 85) พบว่า อาจารย์วุฒิปริญญาโทมีความรู้ความเข้าใจเรื่องนวัตกรรมการสอนสูงกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี และสอดคล้องกับการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2525 : 52) พบว่า ครูโรงเรียนมัธยมเห็นด้วยที่ให้อครูมีวุฒิตั้งแต่ ป.ศ.สูง หรือเทียบเท่า อาจเพราะว่าครูโรงเรียนมัธยมจำเป็นต้องใช้ความรู้สูงสอนนักเรียน แต่การวิจัยของ นุญถ์ คันธบริงค์ (นุญถ์ คันธบริงค์ 2525 : 79) พบว่า ครูบางส่วนคิดว่ายังไม่ควรพัฒนาให้อครูมีวุฒิปริญญาทั้งหมด เพราะจะเสียงบประมาณโดยใช่เหตุ แต่ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสามารถพัฒนาคุณภาพของครูได้หลายรูปแบบ ทั้งการบริการให้ข่าวสาร การอบรมระหว่างประจำการ การให้ศึกษาเพิ่มเติมตามสถาบันผลิตครูต่าง ๆ และการอบรมควรได้อบรมติดต่อกันตลอดระยะเวลาของการเป็นครู

2.2 ด้านการสอนของอาจารย์ในสถาบันการผลิตครู ควรได้ใช้การสอนหลาย ๆ แบบ ตามลักษณะวิชาและควรมีอุปกรณ์ช่วย เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้และนำไปเป็นแบบอย่างการสอนต่อไป งานวิจัยของ สมบูรณ์ ทองศิลป์ (สมบูรณ์ ทองศิลป์ 2519 : 50) พบว่า การสอนควรใช้การสอนแบบประชาธิปไตยให้มาก นักเรียนที่ครูใช้วิธีสอนแบบประชาธิปไตย มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่านักเรียนที่ครูใช้สอนแบบปฏิสัมพันธ์ และงานวิจัยของ นิศยา นวลน้อม (นิศยา นวลน้อม 2525 : 65) เสนอแนะว่า ครูสอนควรหลีกเลี่ยงการควบคุมใช้ระเบียบแบบแผนที่เข้มงวด และไม่จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีสอน การวัดผล ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ให้มาก เพราะจะช่วยให้การพัฒนาทางด้านวิชาชีพ และผู้นำให้แก่ นักศึกษาครูได้มากขึ้น แต่งานวิจัยของ บุญพิณ ศิริพละ (บุญพิณ ศิริพละ 2521 : 134) พบว่า เนื้อหาของวิชาในหลักสูตรมากเกินไป ทำให้อาจารย์นิยมใช้สอนแบบบรรยาย เพราะนิสิตมีมากและขาดอาคารสถานที่ที่ปฏิบัติการสอน และงานวิจัยของ บุญพา บุญระ (บุญพา บุญระ 2522 : 79)

พบว่า อาจารย์ที่สอนวิชาชีพครูยังไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอนในวิชาชีพครู และวิจัยของ ปิ่นวดี จิระนารักษ์ (ปิ่นวดี จิระนารักษ์ 2519 : 101) การสอนภาคปฏิบัติ ของครูโดยใช้แนวการสอนจุลภาคแบบรายบุคคล อาจารย์ผู้สอนเนื้อหาและวิชาครูยังไม่ได้ สอนวิธีสอนเหล่านี้ แสดงว่า ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกัน นับว่าเป็นอุปสรรคของการปรับปรุงการสอนมาก สอดคล้องกับวิจัยของ แมนแนน (Mannan. 1969 : 68) ที่พบว่า ในการฝึกอบรมครูประจำการควรนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ ตามที่เห็นสมควรและก่อให้เกิดประโยชน์ ครูไม่ควรสอนเพียงอภิปรายหรือแนะวิธีสอนที่ดี เท่านั้น แต่ควรให้ลงมือปฏิบัติจริง

2.3 ด้านการฝึกสอนของนักศึกษาครู เห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูงที่ว่า สถาบันผลิตครู ควรประสานงานกับโรงเรียนฝึกสอนอย่างใกล้ชิด วางแผนร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติงาน การฝึกอาชีพให้ได้นัลดี และควรพิจารณาเลือกครูใหญ่ ครูพี่เลี้ยงที่มีความรู้และประสบการณ์ ไม่น้อยกว่า 3 - 5 ปี เพื่อจะได้แนะนำนักศึกษาได้ดี และควรไ้ผ่านการอบรมหรือสัมมนา การนิเทศมาด้วย การฝึกสอนควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง อนุกรรมการ คำนึงงานพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพครู (อนุกรรมการดำเนินงานพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพครู 2525 : 6) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพไม่มีแบบตายตัว ควรให้นักศึกษาได้เรียนรู้เอง ฝึกความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสมและเกิดผลดี และควรให้กลุ่มถึงคุณภาพของคนทุกด้าน ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ความมีคุณธรรม การพัฒนาตนเองและชุมชน ตลอดจนการดำรงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ

2.4 ระยะเวลาในการฝึกสอน ครูมีความเห็นว่า ควรเพิ่มระยะเวลาในการ ฝึกสอนเป็น 6 เดือน เพื่อให้นักศึกษาได้มีเวลาในการฝึกฝนวิชาชีพ มีความรู้ความชำนาญ ยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันนักศึกษารู้ภาคทฤษฎีมาก แต่ปฏิบัติจริงทำไม่ค่อยได้ ซึ่งขัดแย้งกับการ วิจัยของบุญล ัตนวิรงค์ (บุญล ัตนวิรงค์ 2525 : 69) พบว่า ครูไม่แน่ใจที่จะให้ครู ทดลองปฏิบัติราชการมีระยะยาวนานกว่าปัจจุบัน

3. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ เนื่องด้วยในปัจจุบันครูได้รับเงินเดือนน้อย ไม่พอกับค่าครองชีพ บ้านพักครูไม่พอความต้องการครูต้องเช่าบ้านอยู่เบิกค่าเช่าบ้านไม่ได้ ครูมีความเห็นว่า ควรจัดสวัสดิการให้แก่มากขึ้น เพื่อจะได้มีความสะดวกพอสมควรแก่ ทัศนภาพ และจะได้ตั้งใจทำงานดีขึ้น งานวิจัยของบุญล ัตนริยงค์ (บุญล ัตนริยงค์ 2525 : 59) พบว่า สวัสดิการต่าง ๆ ที่ครูได้รับยังไม่เป็นที่พอใจ ภาระกิจของครูกับ เงินเดือนยังไม่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ และวิจัยของสำนักงานเลขาธิการ กุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2525 : 66) ปัญหาครูมีคุณภาพต่ำมีสาเหตุจาก ภาวะเศรษฐกิจ ตลอดจนขวัญและกำลังใจของครูไม่ดี การที่สถาบันวิชาชีพปรับปรุงสวัสดิการ เป็นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ขั้นพื้นฐานทางร่างกายและจิตใจด้วย

ส่วนการส่งเสริมให้ก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ให้ครูได้มีโอกาสเลื่อน วิทยฐานะตามสมควร โดยการสอบคัดเลือกหรือสอบเลื่อนชั้น การให้โอกาสได้ศึกษาต่อ เพิ่มขึ้นในวิชาชีพตามสถาบันต่าง ๆ หรือทำงานเกี่ยวกับการค้นคว้าวิจัย สอดคล้องกับ การวิจัยของบุญล ัตนริยงค์ (บุญล ัตนริยงค์ 2525 : 73) พบว่า โรงเรียนและ หน่วยงานเจ้าสังกัดจะส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าของครูอย่างมีหลักเกณฑ์

3.1 เกี่ยวกับสถาบันวิชาชีพครู ควรมีอิสระในการดำเนินงานโดยมีกฎหมาย รับรอง เพื่อให้การดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐาน วิชาชีพ การออกใบอนุญาตประกอบอาชีพ และถอนใบประกอบอาชีพเมื่อบุคคลนั้นประพฤติ ปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือปฏิบัติผิดจรรยาวิชาชีพ และร่างไว้ซึ่งเกียรติและมาตรฐานวิชาชีพ ต้องมี จรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งควรมีเนื้อหาสาระครอบคลุมเรื่องสำคัญดังนี้ อุดมการณ์อาชีพครู หน้าที่และความรับผิดชอบ บทบาทของครูต่อนักเรียน เพื่อนครูและโรงเรียน มีเสรีภาพ ในทางวิชาชีพและวิชาการ สัมพันธภาพระหว่างครูกับบุคคล หรือสถาบันอื่น ๆ ในสังคม กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนจรรยาบรรณ

3.2 เกี่ยวกับหลักสูตรการผลิตครู ครูเห็นว่า ควรได้ปรับปรุงให้ทันกับ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และการเมือง เพื่อให้ครูที่จบออกไป มีคุณภาพดี และสามารถทำงานได้ดีในท้องถิ่น และทันเหตุการณ์ของโลกอยู่เสมอ หลักสูตร

การผลิตครูเน้นในเรื่องขบวนการประชาธิปไตย การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความมีจิตใจเข้มแข็งอดทน การวางแผน คุณธรรม การตัดสินใจ ความเชื่อมั่นในตนเอง มนุษยสัมพันธ์ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฯลฯ เพื่อให้ผู้จบไปเป็นผู้นำของชุมชนและท้องถิ่น

3.3 ครูมีความเห็นว่า สถาบันวิชาชีพครู จะต้องปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับ คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) เพราะว่าถ้างานไม่สัมพันธ์กันจะทำให้งานดำเนินไป ได้ยาก ในเรื่องการกำหนดค่าแห่ง การกำหนดคุณสมบัติ ปริมาณและคุณภาพของงาน การเลื่อนฐานะของครู และการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูจะต้องคลุมถึงบุคลากรทางการ ศึกษาด้วย ทั้งนี้ครูอาจเห็นว่า ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารของอำเภอและจังหวัด จำเป็น ต้องมีความรู้ในวิชาชีพครูจึงจะปฏิบัติงานได้ถูกต้อง และสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู

4. โครงสร้างการผลิต หลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพ

หลักสูตรการผลิตครู จะต้องปรับปรุงให้สอดคล้องและทันกับความเจริญก้าวหน้า ทางวิชาการ สังคมอยู่เสมอ เพราะว่า ถ้าหลักสูตรขาดการปรับปรุงแล้วจะทำให้ผู้ที่เรียนจบ ออกไปขาดคุณภาพ หลักสูตรต้องยืดหยุ่นได้ และต้องสอดคล้องกับหลักสูตรของประณและ มัธยมศึกษา วิจัยของจารึก ชุติติกุล (จารึก ชุติติกุล 2524 : 180) ได้เสนอแนะว่า ควรปรับปรุงการผลิตครูให้สนับสนุนการพัฒนา ควรเน้นการฝึกอบรมนักศึกษาครู ให้มีพฤติกรรม ที่เอื้อต่อการพัฒนาเป็นไปตามนโยบายของรัฐ เช่น พฤติกรรมการใฝ่หาความรู้ ความคิด ริเริ่ม ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสุจริต ความซื่อ การประหยัด การบำรุง รักษาสุขภาพ ไม่ยึดถือโชคลาง การยอมรับนวัตกรรม ความเป็นผู้นำด้านความคิด การ ติดต่อกับแหล่งข่าวภายนอก การเป็นพลเมืองดี ความนิยมเอกลักษณ์ของชาติ วิธีการทำงาน แบบประชาธิปไตย และการทำงานเพื่อส่วนรวม และครูที่จบออกไปนั้นจะต้องมีพฤติกรรมที่ เอื้อต่อการพัฒนาต่าง ๆ ของประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สาธารณสุข การศึกษา และสังคม

4.1 หลักสูตรการผลิตครู จะต้องประยุกต์ทฤษฎีมาปฏิบัติให้มากที่สุด อาจ เพราะว่า ทฤษฎีบางอย่าง เป็นนามธรรมยากต่อผู้ปฏิบัติจะควรนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับ

เรื่อง สถานที่ บุคคล และหลักสูตร การผลิตครูแต่ละสถาบันควรมีมาตรฐานเดียวกันหมด ซึ่งในปัจจุบันหลักสูตร การผลิตครูแต่ละระดับยังต่างกันมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ สภาการฝึกหัดครู (สภาการฝึกหัดครู 2519 : 1 - 2) ว่า โครงสร้างหลักสูตรต้องมี ลักษณะยืดหยุ่นในเนื้อหา ผู้ใช้หลักสูตรจะต้องนำไปปรับปรุงดัดแปลงให้เหมาะสมกับความ ต้องการของท้องถิ่น การผลิตครูในแต่ละท้องถิ่น ควรสัมพันธ์สอดคล้องกับภาวะแวดล้อม และใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น

4.2 เกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมของครู ครูเห็นว่าควรได้ฝึกอบรมให้ นักศึกษาคูรมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีมากกว่าที่ทำอยู่ในปัจจุบัน เพราะว่าสังคมไทย เลื่อมทางค่านิยมจริยธรรมมากขึ้น ครูถือว่าตนเองเป็นเพียงผู้สอน หรือผู้บรรยาย

4.3 เกี่ยวกับการอบรมครูประจำการ การอบรมครูประจำการให้มีสมรรถภาพ สูงขึ้น เป็นการเพิ่มขวัญกำลังใจแก่ครู ใ้ความรู้ ความคิดไปปรับปรุงงานใ้มาก แต่มีข้อบกพร่องที่ว่าครูยังไม่ได้รับบริการนี้อย่างทั่วถึง หรือสอดคล้องกับการวิจัยของ กรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา 2522 : 17) พบว่า ผลดีของครูได้เข้ารับการฝึกอบรม ได้แก่ ครูมีความรู้ ประสบการณ์ในด้านการสอน การปกครองนักเรียน และการจัด กิจกรรมต่าง ๆ ดีขึ้น ครูมีความตื่นตัวและสนใจในการปรับปรุงการสอนยิ่งขึ้น และงานวิจัย ของ สมาน พุแสง (สมาน พุแสง 2524 : จ - ฉ) โดยส่วนรวมครูที่ได้รับการอบรม มีสมรรถภาพในการทำงานสูงกว่าไม่เข้ารับการอบรม

มาตรการโครงการการผลิตหลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพค่าเฉลี่ย โดยส่วนรวมครูเห็นด้วยทั้งหมด แต่ผลงานวิจัยไม่ตรงกับงานวิจัยของ นพคุณ เคนพรม (นพคุณ เคนพรม 2524 : 42) พบว่า ครูไม่แน่ใจในมาตรการนี้ ($\bar{X} = 3.245$) ทั้งนี้อาจเพราะว่าสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งให้การศึกษอบรมครูต่างกัน การสอนวิธีการ คำเนิงานของสถาบันการผลิตครูในภาคใ้ อาจก็กว่าสถาบันการผลิตครูในภาคตะวันออก เฉียงเหนือ และครูส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าจำนวนมาก ทำให้ ความรู้ความเข้าใจการศึกษาแตกต่างกันไป

5. การพัฒนาและส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษา

ในปัจจุบันครู เอกสารทางวิชาการสำหรับให้ครูศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ ครูจึงเห็นควรวาง วรรจัดคู่มือครู เอกสารหรือวารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า เพื่อให้ครูได้ปฏิบัติขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับวิจัยของยุพิน ศิริพละ (ยุพิน ศิริพละ 2521 : 133) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสอน คือ ขาดตำราและเอกสารประกอบการสอนมากที่สุด และวิจัยของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2525 : 72) พบว่า การสอบแบบใหม่ ๆ ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากขาดอุปกรณ์การสอน

5.1 ครูมีความต้องการให้ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรมสัมมนาศึกษาเพิ่มเติม และผู้บริหารควรร่วมมือกับศึกษานิเทศก์และครูฝ่ายวิชาการปรับปรุงการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ครูเห็นว่าครูยังขาดการสนับสนุนให้เข้าศึกษาอบรม หรือศึกษาเพิ่มเติม ใดน้อย และผู้บริหารไม่ค่อยเห็นความสำคัญทางด้านวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโชคชัย ไกรนรา (โชคชัย ไกรนรา 2524 : 64) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านธุรการ และการเงินอยู่ในระดับมาก ส่วนงานอื่น ๆ ผู้บริหารปฏิบัติงานอยู่ระดับปานกลาง และวิจัยของตุลิต บุญยกร (ตุลิต บุญยกร 2518 : 141) พบว่า ผู้บริหารปฏิบัติงานธุรการ การเงิน และบริการมากที่สุด เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผู้บริหารควรได้เอาใจใส่ทางวิชาการให้มากยิ่งขึ้น

5.2 ในการจัดอบรมครู หรือบุคลากรทางการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดควรจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก และพาหนะให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมทุกครั้ง เพราะครูเป็นผู้อยู่รายได้น้อย การอบรมแต่ละครั้งต้องจ่ายเงินส่วนตัว จึงทำให้เกิดความเดือดร้อน จึงไม่ค่อยอยากเข้ารับการอบรม แต่การจัดบริการสวัสดิการที่ดีขึ้น จะทำให้ครูพอใจเข้าอบรมอย่างจริงจัง และนำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอน หรือการทำงานให้ดีขึ้น

5.3 ส่วนการให้ครูได้เข้าเรียนในสถาบันผลิตครู หรือมหาวิทยาลัยในวิชาที่จำเป็นในการปฏิบัติงานโดยไม่คิดค่าหน่วยกิตนั้น ครูส่วนใหญ่เห็นควยแต่ผู้บริหารจะต้องให้การสนับสนุนทั้งก่อนเข้าศึกษา และหลังจากศึกษาวิชามาแล้ว หมายถึง หลังจากอบรม

มาแล้วจะต้องให้น้ำวิชานั้นมาใช้ให้เกิดผลจริง ๆ การอบรมแต่ละครั้งควรจัดในระหว่างวันหยุดราชการ หรือระยะโรงเรียนปิดภาคเรียน เพราะจะไม่เสียผลต่อการเรียนของนักเรียนด้วย

5.4 เกี่ยวกับการยกเลิกการสอบวิชาชุดครู พ.ศ. หรือ พ.ม. ครูส่วนมากไม่แน่ใจ อาจเพราะว่าการสอบวิชาชุดครู เป็นการ เปิดโอกาสให้ครูได้เจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ มีโอกาสได้เลื่อนเงินเดือน ตำแหน่งสูงขึ้น และครูยังไม่แน่ใจที่ว่าทางราชการจะสามารถอบรมครูได้ตลอด และเมื่อจบแล้วไม่ประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตร และครูส่วนมากอยู่ห่างไกลจากสถานการศึกษา การคมนาคมไม่สะดวกที่จะเข้าอบรมศึกษาในสถาบันผลิตครูได้ประจำ การวิจัยนี้สอดคล้องกับวิจัยของนพคุณ เคนพรม (นพคุณ เคนพรม 2524 : 42) พบว่า ครูไม่แน่ใจเกี่ยวกับการให้ยกเลิกการสอบวิชาชุดครู แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2515 : 23 - 33) พบว่า หลักสูตรฝึกหัดครูยังบกพร่อง เช่น หลักสูตรการสอบวิชาชุด พ.ม. พ.ศ. หรือหลักสูตร อ.ศ.ร. ควรยกเลิก เพราะหลักสูตรเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะของครู เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้ากับการขาดแคลนครู ครูต้องการให้วิทยาลัยครูฝึกอบรมครูประจำการที่สอบวิชาต่าง ๆ แทนการสอบวิชาชุด เพราะครูที่มีวุฒิต่ำกว่าระดับ ม.6 พ.ศ. ต้องการสอบวิชาชุดเพื่อให้ได้วุฒิสูงขึ้น และวิทยาลัยครูยังไม่เคยอบรมให้ครูได้วุฒิโดยตรง หรือจัดอบรม แต่ครูได้รับบริการไม่ถึงถึง ส่วนครูที่เห็นควรมีให้เลิกสอบวิชาชุดครูก็เพราะว่า ครูกลุ่มนี้มีวุฒิ ป.ศ.สูง พ.ม. หรือสูงกว่า และมีโอกาสเข้าอบรมครูประจำการให้ได้สูงขึ้นไ้มาก แต่การอบรมและการสอบวิชาชุดครูมีข้อที่ต้องปรับปรุงอีกมาก

6. การรับนักศึกษาครู

สถาบันการผลิตครู ควรสำรวจความต้องการปริมาณครูในสาขาวิชาต่าง ๆ ก่อนรับนักศึกษา เพื่อให้สามารถผลิตครูได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้และมีปริมาณพอไม่มากเกินไปจนความจำเป็น เพราะจะทำให้เสียงบประมาณในด้านการผลิต ซึ่งในปัจจุบันผลิตครูเกินความต้องการมาก ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2526 : 44) ว่า ปัญหาการผลิตครูขาดการปฏิบัติตาม

นโยบายการผลิตอย่างจริงจัง ทำให้เกิดความต้อการ เช่น ครูสายสามัญ ครูพลศึกษา
 แขนงเทคนิคครูวิชานาฏศิลป์ และครูศิลปกรรม

6.1 เกี่ยวกับคุณสมบัติของนักศึกษาครู ควรได้ทดสอบทัศนคติต่อวิชาชีพครู ก่อน
 เพราะผู้ที่จะเป็นครูที่ดีจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู มีความรักและตั้งใจประกอบอาชีพครู
 อย่างแท้จริง มีใจอาสาสมัครสอบเข้าอะไรก็ได้แล้ว เลือกรับเรียนสถาบันผลิตครู เป็นแหล่งสุดท้าย
 สอดคล้องกับการวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย 2525 : 80 - 97)
 พบว่า ลำดับที่ของผู้สมัครสอบคัดเลือกของทบวงมหาวิทยาลัย ปี 2524 - 2525 ผู้สมัคร
 เข้าเรียนทางวิชาชีพครูเลือกเรียนครูโดยตรงเพียง 1 ใน 4 ส่วนของผู้สอบเข้าเรียนใน
 วิชาชีพครู และวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาแห่งชาติ 2526 : 44) พบว่า การผลิตครูในปัจจุบันยังขาดวิธีการที่เหมาะสมใน
 การสรรหาบุคคลเข้าสอนวิชาชีพครู และโน้มน้าวให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถสูงเข้าสู่
 อาชีพครูเทียบเท่ากับบุคคลที่เข้าสู่วิชาชีพอื่น ๆ ซึ่งส่งผลถึงการผลิตครูที่ได้มาตรฐานดี และ
 วิจัยของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2525 : 66) พบว่า
 ปัญหาครูคุณภาพต่ำ สาเหตุมาจากการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่อาชีพครูยังไม่เหมาะสมได้มาตรฐาน
 ที่แน่นอน แสดงให้เห็นว่า จะต้องมีการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาครูเป็นพิเศษในโอกาสต่อไป
 เพื่อจะได้ครูที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

6.2 เกี่ยวกับระยะเวลาในการฝึกอบรมวิชาชีพครู ครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูงว่า
 ควรเพิ่มระยะเวลาในการอบรมจรรยาบรรณ ความประพฤติของนักศึกษาครูอย่างจริงจัง
 เพราะนักศึกษาครูส่วนมากยังประพฤติตนไม่เหมาะสม ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน
 จึงควรได้เพิ่มระยะเวลาให้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมพงศ์ หงส์พันธุ์
 (เสริมพงศ์ หงส์พันธุ์ 2524 : ๖) พบว่า ระยะเวลาการฝึกอบรมวิชาชีพครูควรมีระยะ
 การฝึก 18 สัปดาห์ เต็มเวลา สำหรับนักศึกษา ป.ศ.ชั้นสูง ระดับปริญญาตรี 4 ปี ควร
 ฝึกวิชาชีพ 9 สัปดาห์ เต็มเวลา สำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี 2 ปี และอนุกรรมการ
 ดำเนินงานพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพครู (อนุกรรมการดำเนินงานพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพครู
 2525 : 2) จากผลการวิจัยติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการผลิตครู ปีการศึกษา

2518 ถึง 2521 ที่สอนในระดับประถมศึกษา พบว่า ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้น เวลาของครูฝึกน้อย และการฝึกสอนเท่าที่ได้รับมาไม่ก่อให้เกิดประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอ ควรเพิ่มระยะเวลาการฝึกสอนให้มากขึ้น

6.3 เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของนักศึกษาครู ครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง ที่ควรรับนักศึกษาจากผู้ที่เรียนจบ มศ.5 หรือ ม.6 เข้าเรียน เพราะมีพื้นฐานความรู้จะทำให้ครูมีความรู้ที่กว้างขวางขึ้น และครูอาจเห็นว่าในปัจจุบันวิชาการก้าวไปอย่างรวดเร็วมาก ครูจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในวิชาต่าง ๆ มากพอสมควรในการที่จะศึกษาค้นคว้าในโอกาสต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญล ศันยวงศ์ (บุญล ศันยวงศ์ 2525 : 63) พบว่า ควรรับนักศึกษาตั้งแต่ มศ.5 (ม.6) ขึ้นไปเข้าเรียนในสถาบันผลิตครู

6.4 เกี่ยวกับการตั้งกรรมการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษา เพื่อให้ได้นักศึกษาที่เหมาะสมกับท้องถิ่น ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยเพราะว่าการที่เลือกคนโดยการสอบข้อเขียนนั้น บางครั้งได้คนที่ทำงานในท้องถิ่นไม่ได้ ขาดความรู้และประสบการณ์ในท้องถิ่น ถ้ามีคณะกรรมการจากสถาบันต่าง ๆ การพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาครูจะดีขึ้น และควรแบ่งเขตรับรับนักศึกษาเฉพาะท้องถิ่น เพราะสะดวกในการจัดหลักสูตรการเรียน และฝึกความรู้ความชำนาญในการแก้ปัญหาในท้องถิ่นนั้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของนพคุณ เคนพรม (นพคุณ เคนพรม 2524 : 65)

7. การประสานงานการผลิต และการใช้ครู

ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมากว่า ควรมีการวางแผนและนโยบายการผลิตครูให้แน่นอน และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อาจเพราะว่าการผลิตครูในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และตลาดแรงงาน อัตราการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาครูในปีการศึกษา 2523 มีร้อยละ 3.49 ของอัตราผู้ว่างงานทั้งหมด (กองสถิติและวิเคราะห์ภาวะการศึกษา 2526 : 4) และทบวงมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย 2525 : 26) พบว่า ผลิตในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทางานทำได้ จำแนกตามสาขาวิชาศึกษาศาสตร์และฝึกหัดครู ทางานทำไ้ร้อยละ 80.35 ประทิน ศรีสุพรหม (ประทิน ศรีสุพรหม 2524 : 48) พบว่า ปีการศึกษา 2525 อัตรากำลัง

ครูวุฒิปริญญาตรี และวุฒิ ป.ศ.ชั้นสูง ผลเกิดความต้องการ 10,364 คน และเมื่อสิ้นสุด แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 (2524 - 2529) จำนวนครู อาจารย์ที่เกินความต้องการ 35,890 คน แบ่งเป็นวุฒิปริญญาตรี 31,689 คน วุฒิ ป.ศ.ชั้นสูง 4,291 คน แสดงให้เห็นว่า การผลิตครูไม่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งทำให้เกิดปัญหาคนว่างสูง

7.1 เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ครูเห็นว่าควรได้มีการประเมินผลเป็นระยะ เพื่อจะปรับปรุงให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น วิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 20) พบว่า สถาบันผลิตครูออกมาจำนวนมาก แต่คุณภาพของครูไม่ดีตามที่ต้องการ ความรู้ไม่เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ความเอาใจใส่ต่อการทำงานมีน้อย ตลอดจนความประพฤติไม่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพครู ซึ่งการวิจัยเหล่านี้เป็นแนวทางในการทำวิจัยประเมินผลหลักสูตร นักศึกษาครูเป็นระยะ ๆ หรืออาจเปิดช่วงระยะเวลาให้มีวิชาหนึ่งวิชาใดสำหรับให้นักศึกษาเลือกเรียนโดยอิสระ และวิชานี้จะต้องปรับปรุงให้ทันต่อเหตุการณ์ของท้องถิ่นอยู่เสมอ

7.2 เกี่ยวกับสถาบันวิชาชีพครู ครูเห็นว่าควรมีสถาบันวิชาชีพครู และทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับสวัสดิการ และพิทักษ์สิทธิของครู เพราะในปัจจุบันนี้สวัสดิการของครูย่ำแย่ และได้รับการบริการไม่ทั่วถึงกัน ควรได้รับการปรับปรุงสวัสดิการของครูให้ครูสามารถอยู่ในสังคมได้ดี ไม่ต้องใช้เวลาบางส่วนไปประกอบอาชีพอื่นเพื่อหารายได้มาช่วยครอบครัว และครูยังเห็นว่าควรให้สถาบันวิชาชีพครูออกไปประกอบอาชีพครูให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาประกอบอาชีพครู และมีสิทธิเบิกถอนใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ผู้ที่ปฏิบัติคนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือจรรยาบรรณวิชาชีพครู สอดคล้องกับการวิจัยของ วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย (วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย 2525 : 98) พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูเห็นคว้าวินิจฉัยวิชาชีพครูจำเป็นต้องมีใบอนุญาตประกอบอาชีพครู จะเห็นว่าการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือสถาบันวิชาชีพครูต้องเร่งดำเนินการ เพื่อส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงเท่าเทียมวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ

7.3 เกี่ยวกับการทำงานของสถาบันวิชาชีพครู ครูมีความเห็นว่าทำงานให้สัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ในการกำหนดตำแหน่ง คุณวุฒิ หรือการสับเปลี่ยนโอนย้ายตำแหน่งต่าง ๆ และสถาบันวิชาชีพครูควรได้กระจายสาขาหรือหน่วยงานย่อยไปอยู่ตามจังหวัดและอำเภอ เพื่ออำนวยความสะดวกเร็วในการดำเนินงานยิ่งขึ้น

ตอนที่ 2 อภิปรายเปรียบเทียบทัศนะของครู ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ อายุ อาชีพราชการ คุณวุฒิ และเพศ

2.1 ทัศนะของครูฝ่ายบริหาร กับครูฝ่ายปฏิบัติการสอน ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ปรากฏว่า ทัศนะของครูไม่แตกต่างกัน เพราะว่าครูฝ่ายบริหารบางโอกาสทำหน้าที่การสอน และงานด้านวิชาการได้รับการอบรมงานด้านวิชาการ และในขณะเดียวกันครูฝ่ายปฏิบัติการสอนจำเป็นต้องปฏิบัติงานฝ่ายบริหาร เช่น หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้าสาขาวิชา การที่ปฏิบัติงานไม่สามารถแยกกันเด็ดขาด จึงทำให้ทัศนะของครูไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของนพคุณ เคนพรม (นพคุณ เคนพรม 2524 : 76) พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู อีกอย่างหนึ่งแนวคิดในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ยังเป็นของใหม่สำหรับครูทั่วไป ยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้งในการดำเนินงาน และข่าวสารการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ยังไม่ได้กระจายไปถึงครูได้ทั่วถึง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ยังขาดการประชาสัมพันธ์ให้ครูได้ทราบอย่างแท้จริง คำราและเอกสารต่างๆเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ยังมีอยู่ในวงจำกัดหาอ่านได้ยาก จึงทำให้ความคิดเห็นของครูไม่แตกต่างกัน

2.2 ทัศนะของครูที่มีอายุ 21 - 35 ปี กับครูที่มีอายุ 36 - 60 ปี ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า ทัศนะของครูไม่แตกต่างกัน เพราะว่าครูที่มีอายุ 21 - 35 ปี เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาจากสถาบันการศึกษาและได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพจากอาจารย์ หรือศึกษาพูดคุยกับนักการศึกษา หรือค้นคว้าจากหนังสือได้มาก ส่วนครูที่มีอายุ 36 - 60 ปี เป็นผู้ที่เรียนจบหลักสูตรจากสถาบันการศึกษามานาน หรือบางคนสอบเลื่อนคุณวุฒิครูมาตั้งแต่ ป.ศ. หรือ พ.ศ. หรือ ปวช. ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ

วิชาชีพน้อย และทำหน้าที่สอนมานานทำให้เกิดความไม่กระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ เทียมเมฆ (ณรงค์ เทียมเมฆ 2520 : 51) พบว่า ทักษะที่ต่อวิชาชีพครูมีได้คิดค้นมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้โดยเฉพาะเมื่อเข้ามาเรียนในสถาบันศึกษา ได้พบปะสังสรรค์กับครู อาจารย์ ตลอดจนกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดให้ เป็นเหตุให้ทักษะของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้

2.3 ทักษะของครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือสูงกว่า ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า ทักษะของครูไม่แตกต่างกัน เพราะว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือสูงกว่ามีความเข้าใจในอาชีพครู และต้องการให้วิชาชีพครูมีความมั่นคง ได้รับการยกย่องจากสังคม ต้องการความเจริญก้าวหน้า และครูอาจเห็นว่าอาชีพครูนั้นค้อยกว่าอาชีพอื่นครูต้องกู้เงิน สหกรณ์มาใช้จ่ายในการดำรงชีวิต หรือช่วยเหลือครอบครัวในยามจำเป็น และในปัจจุบันนี้ ผู้เข้าเป็นครูยังไม่ได้ศึกษาหรืออบรมวิชาชีพครูมาก่อนเข้าสู่อาชีพครูมากขึ้น ครูจึงมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูงที่ให้ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น ความคิดเห็นของครูจึงไม่แตกต่างกัน แต่ถาถามว่าคะแนนเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า ทักษะของครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี สูงกว่าครูที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือสูงกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ บัวคลี (ประสิทธิ์ บัวคลี 2521 : 152 - 167) พบว่า กลุ่มผู้ประกอบอาชีพครูมีทัศนคติและความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการปรับปรุงวิชาชีพครูให้ดีขึ้นไม่แตกต่างกัน และวิจัยของนุกุล ตันริยงค์ (นุกุล ตันริยงค์ 2525 : 88) พบว่า ครูที่มีอายุราชการ 1 - 10 ปี 11 - 20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

2.4 ทักษะของครูที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และครูที่มีคุณวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีหรือสูงกว่า ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ ผลปรากฏว่า ทักษะของครูไม่แตกต่างกัน เพราะว่าครูยังไม่เข้าใจระบบการดำเนินงานการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพอย่างแท้จริง อาจเพียงได้อ่านเอกสารทางวิชาการบ้าง หรือได้ฟังจากสื่อสารมวลชนบ้าง ทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน หรืออีกอย่างหนึ่งครูในภาคการศึกษาที่ได้รับการบริการทางวิชาการจากสถาบันวิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัยเปิดมากขึ้น มีโอกาสได้ศึกษาเพิ่มคุณวุฒิไ้สูงขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิ

ปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 67.20 และการทำงานของครูในโรงเรียนมีครูไม่มากทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันไ้มาก ทำให้มีความรู้ไม่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของไพจิตร สหัสจินดา (ไพจิตร สหัสจินดา 2519 : 49) พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูสกลนครที่มีวุฒิต่างกัน มีความต้องการทางด้านวิชาการไม่ต่างกัน และงานวิจัยของระพีพันธ์ โพธิ์ศรี (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี 2522 : 33) พบว่า นักศึกษาระดับ ป.ศ. ชั้นสูง กับระดับปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู และมีทัศนคติต่ออาชีพครูไม่แตกต่างกัน

2.5 ทัศนะของครูเพศชาย กับครูเพศหญิง ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผลปรากฏว่า ทัศนะของครูไม่แตกต่างกัน อาจเพราะว่าสภาพสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปสตรีได้รับการยอมรับจากสังคมสูงขึ้น และสตรีได้เข้าทำงานหน้าที่การงานตำแหน่งสูง มีความคิดเป็นอิสระเป็นของตนเอง กล้าตัดสินใจและปฏิบัติตามที่เห็นว่าเหมาะสม มีความคิดสุชุมรอบคอบต้องการให้วิชาชีพครูได้รับการพัฒนามากขึ้น ความคิดเห็นจึงไม่ต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของแฮมเมอร์ (Hammer. 1971 : 3373 - A) พบว่า ตัวแปรทางเพศไม่ส่งผลถึงความพอใจในการปฏิบัติงานของครูที่สอนในชั้นพิเศษ และงานวิจัยของมัญญู บุญเชิด (มัญญู บุญเชิด 2519 : 56) พบว่า ศึกษานิเทศก์เพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจในการทำงานไม่แตกต่างกัน งานยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นเรื่องที่ครูได้รับผลประโยชน์มากกว่าผลเสีย ครูเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์สูง และความคิดคล้ายคลึงกันด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษา

1.1 ผู้บริหาร การศึกษาควรมอบหมายหน้าที่การงานให้ครูปฏิบัติตามความรู้ความสามารถ และความถนัดที่ไ้ศึกษาเล่าเรียนมา เพื่อให้การปฏิบัติงานของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 สถาบันวิชาชีพครู ควรเร่งดำเนินการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และส่งเสริมให้ครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และถ้าไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด สถาบันมีสิทธิที่จะเพิกถอนใบอนุญาตประกอบอาชีพไ้

1.3 ควรกำหนดอัตรากำลังครูและบุคลากรทางการศึกษา และคุณวุฒิประจำตำแหน่งไว้ให้ชัดเจนตามขนาดของโรงเรียน และถือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้

2. การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.1 ควรมีคณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายผลิตครู ผู้ใช้ครู ผู้แทนจากสถาบันวิชาชีพครู ให้ความควบคุมมาตรฐานการผลิตในด้านคุณภาพ และปริมาณให้พอกับความต้องการของตลาดแรงงาน ไม่ควรผลิตให้มีปริมาณมากเกินไป

2.2 สถาบันผลิตครูควรผลิตครูผู้จบปริญญา หรือปริญญาตรีขึ้นไป และควรเน้นให้นักศึกษาคูได้ปฏิบัติด้านการสอน และกิจกรรมให้มีคุณภาพสูง และสถาบันผลิตครูควรไ้อบรมครูประจำการให้พัฒนาความรู้และการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2.3 การฝึกวิชาชีพของนักศึกษา ควรเพิ่มเวลาให้มากขึ้น และสถาบันการศึกษาควรเลือกโรงเรียนฝึกสอนที่พร้อมทั้งด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหาร และครูพี่เลี้ยง และบุคลากรดังกล่าวควรได้รับการอบรมการนิเทศ ก่อนรับฝึกสอนงาน

2.4 การสอนของอาจารย์ในสถาบันศึกษา ควรใช้สอนหลาย ๆ แบบตามลักษณะวิชา และควรใช้อุปกรณ์การสอน หรือชิ้นวัตรกรรม เพื่อจะได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักศึกษาไปใช้ในอนาคต

3. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ

3.1 สถาบันวิชาชีพครู ควรมีอิสระในการดำเนินงาน และควรเร่งดำเนินการออกกฎหมายรับรองสถาบัน และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมในการปฏิบัติงานของครู และส่งเสริมพัฒนาอาชีพครูให้เจริญก้าวหน้าเป็นที่ยกย่องของสังคม

3.2 สถาบันวิชาชีพครู ควรปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ในด้านบริหารงานบุคลากรทางการศึกษา ในการกำหนดตำแหน่งและเงินสวัสดิการของครูให้เหมาะสมสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้ดี

3.3 สถาบันวิชาชีพครู ควรส่งเสริมให้ครูได้ถือปฏิบัติตามระเบียบประเพณี และจรรยาบรรณวิชาชีพ และควรไ้ยกย่องชมเชยครูประพฤตินดีที่เหมาะสม

3.4 ควรจัดบ้านพักหรือที่อยู่อาศัยให้ครูอย่างพอเพียง ให้ครูได้มีขวัญกำลังใจในการทำงาน ไม่ต้องไปสอนพิเศษหรือหารายได้อื่น เพราะทำให้คุณภาพการสอนต่ำลงได้

4. โครงสร้างการผลิต หลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพ

4.1 หลักสูตรการผลิตครู ควรจัดการเรียนการสอน และเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตรของชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และต้องปรับปรุงให้ทันกับเหตุการณ์อยู่เสมอ

4.2 ควรทำการศึกษาค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร และวิธีสอน เพื่อประยุกต์ทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

4.3 เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ควรใกล้ชิดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีให้แก่นักศึกษา เพื่อจะได้คิดตัวไปในการดำรงชีวิตในสังคมที่ดี

5. การพัฒนาและส่งเสริมบุคลากร

5.1 เพื่อส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าและทันต่อเหตุการณ์ โดยจัดเอกสารวารสาร ตำราคู่มือต่าง ๆ ให้ครูได้อ่าน เพื่อปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และผู้บริหารการศึกษาควรได้นิเทศการสอนของครูมากยิ่งขึ้น

5.2 ควรส่งเสริมให้ครูได้เข้าร่วมประชุมสัมมนา อบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่ เพื่อนำความรู้มาใช้ และควรจัดอบรมระหว่างปีภาคเรียน หรือวันหยุดราชการ พร้อมทั้งจัดเงินค่าที่พัก ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าพาหนะให้ผู้เข้ารับการประชุมสัมมนาด้วย

6. การรับนักศึกษาครู

6.1 ควรรับนักศึกษาครูจากผู้ที่เรียนจบ มศ.5 หรือ ม.6 เพราะมีพื้นฐานความรู้ที่เข้าเรียน และชักจูงให้ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง มีความศรัทธาต่ออาชีพครู เขามาประกอบอาชีพครู

6.2 สถาบันการผลิตครู ควรแบ่งเขตรับนิยมนักศึกษาครู เพื่อจะได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนเฉพาะท้องถิ่นกระทำได้สะดวก และเป็นการส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นได้ทำงานในท้องถิ่นของตน ทำให้ลดปัญหาต่าง ๆ ไปได้มาก

7. การประสานการผลิต และการใช้ครู

7.1 ควรวางนโยบายการผลิต และการใช้ครูให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ควบคุมปริมาณการผลิตให้มีประสิทธิภาพและไม่มากเกินไปจนเกิดความจำเป็น

7.2 ควรจัดตั้งหน่วยงานเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และอำนวยความสะดวกเร็วให้แก่ครูที่มาขอรับบริการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรได้ทำการวิจัยทัศนะของครูโรงเรียนมัธยม ในเขตการศึกษาอื่นทั่วประเทศ ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อสรุปเป็นทัศนะของครูทั่วประเทศ เพื่อจะได้ข้อมูลที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. ควรทำการวิจัยทัศนะของครู อาจารย์ในสถาบันอาชีวศึกษา วิทยาลัยครู มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาเอกชน ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

3. ควรได้วิจัยเกี่ยวกับขั้นตอนในการออกใบประกอบอาชีพครู การจัดสวัสดิการ การให้การศึกษาอบรมแก่ครูประจำการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ

4. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบฐานะทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้า ความมั่นคง ปัญหาการทำงานของครู อาจารย์ในสังกัดต่าง ๆ

מחפשי תורה

บรรณานุกรม

โกวิท สุรัสวดี ความคิดเห็นของครูในภาคใต้ที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของครูสภา

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 402 หน้า อัดสำเนา
คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานปฏิบัติการศึกษา การปฏิบัติการศึกษา สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช
2518, 294 หน้า

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน และกรมการฝึกหัดครู รายการสัมมนา
เรื่องแนวโน้มของการฝึกหัดครู โรงพิมพ์สำนักพิมพ์เลขาธิการคณะรัฐมนตรี 2520,
73 หน้า

_____ รายงานการวิจัยประสิทธิภาพ โรงเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์และทำปก
เจริญผล 2521, 154 หน้า

_____ กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา การศึกษาไทย 2522 รุ่งเรืองสาสน์
การพิมพ์ 2524, 106 หน้า

คณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพครู กรมการฝึกหัดครู เอกสาร
ประกอบโครงการพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพครู เรื่อง แนวทางปฏิบัติงานประสบการณ์
วิชาชีพครู กรุงเทพมหานครการพิมพ์ 2525, 121 หน้า

ครูสภา, สำนักงานเลขาธิการ กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู รายงานการสัมมนามาตรฐาน
วิชาชีพครู วันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523 ณ โรงแรมไทยไฮเท็ค กรุงเทพฯ,
52 หน้า อัดสำเนา

_____ เอกสารประกอบการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู ณ โรงแรมไทยไฮเท็ค
กรุงเทพฯ วันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523 ... 17 เล่ม

_____ รายงานการสำรวจสถานภาพในการประกอบวิชาชีพครู 2525,
159 หน้า

จารึก ชุกติพิบูล การวิเคราะห์พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาของนักศึกษาครูและสิ่ง
กระตุ้นพฤติกรรม วิทยานิพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 375 หน้า อัดสำเนา

- จำลอง เวศอุไร คำอภิปรายเรื่อง ปัญหาความจำเป็นและแนวทางในการยกระดับ
มาตรฐานวิชาชีพครู ครูสภาดำเนินการอภิปราย ณ โรงแรมไทยโอเตลล์ กรุงเทพฯ
 16 กรกฎาคม 2523 เวลา 13.30 - 15.30 น.
- เจริญผล สุวรรณโชติ "เรื่องจ้าง (ทางตันหรือทางสะดวก)" เอกสารประกอบการ
สัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู หน้า 2 ชุดที่ 1 กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู สำนักงาน
 เลขาธิการคุรุสภา 2523
- ฉัตรชัย อรณันท์ งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ในภาคใต้ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2519, 101 หน้า อัคราเนา
- เจสสิยา บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ รายงานผลการวิจัย เรื่อง ลักษณะของครูที่ดี การนิเทศ
การศึกษา ฉบับที่ 187 หน่วยศึกษานิเทศก์ โรงพิมพ์ตำรวจ 2520, 425 หน้า
- โชคชัย ไกรนรา ทรรศนะของครูตอบพบาหาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก 2525, 87 หน้า อัคราเนา
- ณรงค์ เพ็ญเมฆ ทัศนคติต่อวิชาชีพครูและความต้องการค่านิจกรรมนักเรียน
ของนักเรียนชาวเขา วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 77 หน้า อัคราเนา
- คุณิต บุญยากร งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลในภาคตะวันออก
เจียงเหนือ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 214 หน้า
อัคราเนา
- ทพวงมหาวิทยาลัย รายงานสรุปการประมวลป้อมต้น เรื่อง ภาวะการทำงานของบัณฑิต
รุ่นปีการศึกษา 2521 โรงพิมพ์ในเต็ค โปรดัคชั่น 2525, 131 หน้า
- ทวีป อภิลัทธ์ "มาตรฐานวิชาชีพครู" ประชาศึกษา 28(6) : 17 - 19 มกราคม
 2520

นาวี รังสิวารักษ์ "ครูกับสภาพการสอนปัจจุบัน" ครูปริทัศน์ 6(11): 28 - 31

พฤศจิกายน 2524

นพคุณ เคนพรม ทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 103 หน้า อักสาเนา

นิตยา นวลน้อม ลักษณะผู้นำของนักศึกษาวิทยาลัยครูสกลนคร วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 101 หน้า อักสาเนา

บุญด ทันริยงค์ ความคิดเห็นของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 145 หน้า อักสาเนา

บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, วิทยาลัยครู ฝ่ายโครงการ ลักษณะของครูที่สังคมต้องการ โรงพิมพ์สามมิตร 2518, 123 หน้า

บุญเรือน มากบุญ ความคิดเห็นของครูภาคเหนือที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของครูสภา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 219 หน้า อักสาเนา

ปกรณ สารบุญทรัพย์ ความคิดเห็นของครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของครูสภา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 167 หน้า อักสาเนา

ปิ่นวดี จิระนราบุรุษ ศึกษาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 122 หน้า อักสาเนา

ประทีน ศรีสุพรรณ "ครูกับความต้องการกำลังครู" ใน ยี่สิบเจ็ดปีการสถาปนากรมฝึกหัดครู หน้า 47 - 53 สำนักงานเลขาธิการกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2524

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ใน คู่มือสอบบรรจุเข้ารับราชการครู อาจารย์ระดับ 1 - 2 - 3 หน้า 445 - 455 สำนักพิมพ์พัฒนาการศึกษา 2525

- พุดสุข ศีรบรรยงค์ ความคิดเห็นของครูในภาคกลางที่มีต่อบทบาทและกิจกรรมของครูสภา
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 160 หน้า อัดสำเนา
- ภารดี ศิริบุรี องค์ประกอบที่มีต่อความสัมพันธ์การใช้นวัตกรรมทางการสอนของอาจารย์
วิทยาลัยครูในกลุ่มนครหลวง วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2525, 103 หน้า อัดสำเนา
- มหามกุฏราชวิทยาลัย พระไตรปิฎก สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตก - อัฏฐก -
นวกนิกาย เล่มที่ 23 สำนักพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย 2471, 574 หน้า
- มบุญ บุญเชิด ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ ฝ่ายสามัญศึกษาประจำ
จังหวัด วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 127 หน้า อัดสำเนา
- มันทนา ปิยะมาดา การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 133 หน้า อัดสำเนา
- บุพา บุษะ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 114 หน้า
 อัดสำเนา
- บุพิน ศิริพละ บทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 203 หน้า อัดสำเนา
- ระพีพร โพธิ์ศรี การศึกษาเจตคติของนักศึกษาครูที่มีต่อสถาบันการฝึกหัดครูและอาชีพครู
 แผนกเอกสารการพิมพ์วิทยาลัยครูอุดรดิตถ์ 2523, 70 หน้า
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2
 ทวีกิจการพิมพ์ 2524, 286 หน้า
- _____ สถิติวิทยาทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2522,
 276 หน้า
- วิจิตร ศรีสอ้าน คำอภิปรายปัญหา ความจำเป็นและแนวทางในการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาจัด ณ โรงแรมไทยไฮเท็ค กรุงเทพฯ
 วันที่ 16 กรกฎาคม 2523 เวลา 13.30 - 15.30 น.

วีระวัฒน์ พัทธกุลชัย ทัศนคติแบบบังคับบัญชาและแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครู

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 121 หน้า อัครสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู มาตรการพื้นฐานบางประการสำหรับสร้างครู

ที่ดี โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 25 หน้า

สมบุรณ์ ทองศิลป์ ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในด้านการเรียน

การสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเป็นผู้นำของนักเรียน ปรินญาณิพนธ์

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 65 หน้า อัครสำเนา

สมาน พู่แสง สมรรถภาพในการปฏิบัติงานของครูที่เข้ารับการอบรมตามโครงการอบรม

ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในวิทยาลัยครูเชียงราย วิทยานิพนธ์ ค.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 113 หน้า อัครสำเนา

ศิลปพนธ์ เกตุทัต คำกล่าวเปิดการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการ

คุรุสภาจัด ณ โรงแรมไทยไฮเท็ค กรุงเทพฯ วันที่ 16 กรกฎาคม 2523 เวลา

8.00 - 8.30 น.

คำบรรยายเรื่อง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาจัด ณ โรงแรมไทยไฮเท็ค กรุงเทพฯ วันที่ 16 กรกฎาคม

2523 เวลา 8.30 - 9.30 น.

สุชิน หงษ์วิจิตร บทบาทของครูที่เลี้ยงในโรงเรียนตามโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยครู

พระนครศรีอยุธยา ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก

2524, 146 หน้า อัครสำเนา

สุโท เจริญสุข เทคนิคของความเป็นครู สำนักพิมพ์โอเคียนส์โตร 2515, 192 หน้า

เสริมพงศ์ หงษ์พันธุ์ รูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพตามความคาดหวังของผู้บริหาร

และอาจารย์นิเทศก์ ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยานิพนธ์ ค.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 163 หน้า อัครสำเนา

อุทุมพร จิราณวัจน์ "มาตรฐานวิชาชีพครูใน ยู. เอส. เอ." วิทยาคารย

(7)1 : 56 - 75 มกราคม - มิถุนายน 2522

- Best, John W. Research in Education. New Jersey, Prentice Hall Inc., 1969. 32 p.
- Clark, Robert L. "The Roles and Positions NEA and of the AFT in Collective Negotiations : Opinion of Teacher and School Administration of Five Selected School Districts in Illinois," Review of Education Research, V. 37, No. 1 - 5, 1967.
- Hartle, H.W. "Question and Answers on Interstate Certification," Journal of Teacher Education. 25 : 248 - 249, 1974.
- Hoyle, Eric. The Role of the Teacher. London, Routledge and Kegan Paul Ltd., 1969. 95 p.
- Kobayashi, Tetsuya. Society Schools and Progress in Japan. London, Pergamon Press Ltd., 1976. 185 p.
- Hammer, Robert E. "Job Satisfaction of Special Class Teachers in Iowa: an Application of the Herzberg Two Factor Theory," Dissertation Abstracts. 31(7) : 3373 - A, January, 1971.
- Mannan, Muhammad Abdul. A Study of Principles of In-Semice Education of Primary School Teacher. Quezon City, University of Philippines, March, 1967. 68 p.
- Marks, James R., and others. Handbook of Educational Supervision : a Guide for the Practitioner. 2 nd. ed., Boston, Allyn and Bacon Inc., 1979. 875 p.
- Ryans, David G., and others. Charateristics of Teacher, Washington D.C., American Coucil on Education, 1970. 416 p.
- Stinnett, T.M. Professional Problems of Teachers. 3rd. ed., New York, The Macmillan Company, 1970. 541 p.
- Ward, William S. "The Role of Organizations in Professional Development and Instructional Improvement as Perceived by Selected Teacher Organization Leaders," Dissertation Abstracts. 34(3): 1069 - A, September, 1973.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

16 มีนาคม 2526

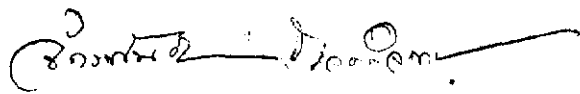
เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และอาจารย์ ที่นับถือ

ข้าพเจ้า นายจักรพันธุ์ กวกกิจการ นิติระดับปริญญาโท วิชาเอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะนี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรของการศึกษามหาบัณฑิต โดยมีอาจารย์สุรินทร์ สุพรรณรัตน์ เป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรินทร์ ประสงค์สม เป็นกรรมการ ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อคิดเสนอให้คุรุสภาได้พิจารณาปรับปรุงยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จึงขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และอาจารย์ที่ได้รับแบบสอบถามทุกท่านได้พิจารณาคำถามและตอบแบบสอบถามตามทัศนะของท่านด้วยความจริงใจ เสร็จแล้วโปรดคืนเอกสารฉบับนี้ออก แล้วส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยภายในวันที่ 28 มีนาคม 2526 จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ (อย่างสูง)

(นายจักรพันธุ์ กวกกิจการ)

นิติปริญญาโท วิชาเอกบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

(สำเนา)

ที่ ทม.1007/0231

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

18 กุมภาพันธ์ 2526

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่โรงเรียน

บัณฑิตวิทยาลัยขอรับรองว่า นายจักรพันธุ์ กวดกิจการ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิสิตผู้นี้ต้องการมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในเขต
การศึกษา 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ทั้งนี้ผู้วิจัยอยู่ในความควบคุมดูแลของ

อาจารย์สุรินทร์ สุพรรณรัตน์ ประธาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรินทร์ ประสงค์สม กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์คือ ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากผู้บริหารโรงเรียน
และครูฝ่ายปฏิบัติการสอน ในระหว่างวันที่ 2 - 25 มีนาคม 2526 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำ
วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยจะรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูง ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่าน
จะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ (อย่างสูง)

(ลงชื่อ) จรูญ โกลนบุญ

(นายจรูญ โกลนบุญ)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.3919864

แบบสอบถาม

วิจัยเรื่อง ทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อการยกระดับ
มาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 1

เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

ช่องนี้สำหรับ
เจ้าหน้าที่

เลขที่บัตร

เลขที่แบบสอบถาม

2 - 4

1. ตำแหน่งหน้าที่	1. ☐ ครูฝ่ายบริหาร	5
	2. ☐ ครูฝ่ายปฏิบัติการสอน	
2. อายุ	1. ☐ 21 - 35 ปี	6
	2. ☐ 36 - 60 ปี	
3. อายุราชการ	1. ☐ ต่ำกว่า 10 ปี	7
	2. ☐ 10 ปี หรือสูงกว่า	
4. คุณวุฒิ	1. ☐ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	8
	2. ☐ ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	
5. เพศ	1. ☐ ชาย	9
	2. ☐ หญิง	

ตอนที่ 2

ทักษะของครูต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

แบบสอบถามตอนที่ 2 มีทั้งหมด 64 ข้อ ขอให้ท่านได้อ่านข้อความให้ละเอียด แล้วพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้น ๆ เพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นให้มากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ช่องนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
	1. <u>มาตรการการให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ</u>						
1.	ควรกำหนดคุณวุฒิขั้นต่ำของครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนมัธยมไว้ให้ชัดเจน						10
2.	ควรกำหนดอัตรากำลังครูและบุคลากรในโรงเรียนไว้ให้เป็นมาตรฐาน						11
3.	ควรให้สวัสดิการและความก้าวหน้าที่สูงกว่าที่เป็นอยู่เวลานี้ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้มีคุณวุฒิและคุณธรรมเข้ามาประกอบอาชีพครูให้มากขึ้น						12
4.	ผู้บริหารควรมอบงานให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ปฏิบัติตรงตามความถนัดและประสบการณ์ที่ได้ศึกษามา						13

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ข้อนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
5.	ผู้ที่ประกอบอาชีพครู ต้องมีความรู้ด้านการศึกษามากกว่าคนอื่น ๆ หรือไม่						14
6.	ครูควรสอนตรงตามสาขาวิชาและระดับการศึกษาเพื่อประสิทธิภาพในการสอน						15
7.	การคัดเลือกและบรรจุครูเข้าทำการสอนควรใช้ระบบคุณธรรมโดยเคร่งครัด						16
8.	ครูควรทำหน้าที่สอนหรือสนับสนุนการสอนในโรงเรียน และควรช่วยเหลือชุมชนด้วย						17
9.	ครูที่ทดลองปฏิบัติราชการ เมื่อครบ 6 เดือนแล้ว มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมควรให้พ้นจากหน้าที่						18
10.	ผู้ประกอบอาชีพครูควรมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู						19
	2. <u>มาตรการการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปฏิบัติและคุณภาพ</u>						
11.	สถาบันผลิตครูควรผลิตครูระดับอนุปริญญาหรือสูงกว่าขึ้นไป						20

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ข้อนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
12.	สถาบันผลิตครูควรมีเกณฑ์ในการคัดเลือกโรงเรียนฝึกสอน ที่มีครูใหญ่และครูพี่เลี้ยงที่มีคุณภาพในการช่วยเหลือให้นักศึกษาฝึกสอนได้มีประสบการณ์ในการทำงาน						21
13.	สถาบันผลิตครูควรประสานงานกับโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาไปฝึกสอนอย่างใกล้ชิดทั้งก่อนฝึกสอน ระหว่างฝึกสอน และหลังฝึกสอน						22
14.	การฝึกสอนควร เน้นให้นักศึกษาฝึกสอนด้านวิชาการและเทคนิคการสอนในชั้นเรียนมากกว่ากิจกรรมนอกหลักสูตร						23
15.	ควรมีการจัดอบรมการนิเทศ การฝึกสอนแก่ครูพี่เลี้ยงก่อนให้ดูแลนักศึกษาฝึกสอน						24
16.	ควรเพิ่มเวลาการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนอย่างน้อย 6 เดือนเพื่อให้มีทักษะและประสบการณ์ในวิชาชีพมากขึ้น						25
17.	ควรฝึกนักศึกษาให้ทำการทดลองสอนในกลุ่มย่อย เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับวิธีสอนก่อนไปฝึกสอนจริง						26

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ข้อนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
18.	ควรมีคณะกรรมการเพื่อวางหลักเกณฑ์ในการผลิตครูให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายผลิตครู ผู้ใช้ครู และผู้แทนสถาบันวิชาชีพ						27
19.	ควรผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีปริมาณ เพียงพอและตรงตามความต้องการของหน่วยงานที่ใช้ครู						28
20.	การสอนของอาจารย์ในสถาบันผลิตครู ควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ แบบตามลักษณะของวิชาและควรมีอุปกรณ์การสอน เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของนักศึกษา						29
	3. <u>มาตรการการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู</u>						
21.	สถาบันวิชาชีพครูควรมีความอิสระในการดำเนินงานโดยมีกฎหมายรองรับ						30
22.	สถาบันวิชาชีพครูควรมีสิทธิในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบอาชีพครู						31

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ข้อนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
23.	สถาบันวิชาชีพครูจะต้องกำหนดระเบียบ ประเพณีว่าด้วยจรรยาบรรณครู วินัย ความประพฤติไว้ให้เหมาะสม					32
24.	สถาบันวิชาชีพครูจะต้องส่งเสริม ดูแลให้ ครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ					33
25.	ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครู ทุกระยะ 2 ปี เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม					34
26.	ครูที่ได้รับใบประกอบอาชีพครูแล้ว ควร เข้ารับการอบรมหรือศึกษาคู ในสถาบัน ผลิตครูหรือสถาบันอื่น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ อย่างน้อย 2 ปีต่อ 1 ครั้ง					35
27.	สถาบันวิชาชีพครูควรปฏิบัติงานให้สัมพันธ์ กับ ก.ค. เกี่ยวกับงานบริหารงานบุคคล					36
28.	การออกไปอนุญาตประกอบอาชีพครู ควร ให้ครอบคลุมถึงครูและบุคลากรทางการ ศึกษาทั้งหมด					37
29.	ควรจัดบ้านพักและที่อยู่อาศัยให้เพียงพอ กับความต้องการของครู					38
30.	ควรจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ ให้ครูอย่าง เพียงพอเพื่อให้ครูมีขวัญและกำลังใจใน การทำงานอย่างเต็มที่					39

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ของนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
31.	ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้เจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่อย่างมีหลักเกณฑ์						40
32.	เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ปัจจุบันรายได้และสิ่งตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพครู ยังไม่เหมาะสม						41
	4. <u>มาตรการโครงสร้างการผลิต หลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพ</u>						
33.	หลักสูตรการผลิตครูของสถาบันต่าง ๆ ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรประถมและมัธยมศึกษา						42
34.	หลักสูตรการผลิตครู ควรปรับปรุงให้สอดคล้องและทันกับความเจริญทางด้านวิชาการและสังคมอยู่เสมอ						43
35.	ควรเปิดสอนวิชากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การปฏิบัติงานของครูเป็นวิชาบังคับให้นักศึกษาได้ศึกษา						44
36.	หลักสูตรการผลิตครูควรเน้นที่ประยุกต์ทฤษฎีมาใช้อย่างจริงจังให้มากที่สุด						45

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ของนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
37.	โครงสร้างและหลักสูตรของสถาบันผลิตครู ทุกสถาบันควรกำหนดหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ หมวดวิชาเอก วิชาโท และ วิชาเลือกให้มีสัดส่วนมาตรฐานเดียวกัน						46
38.	การคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ใน สถาบันผลิตครู ควรพิจารณาเป็นพิเศษใน เรื่องความศรัทธาในวิชาชีพ อุทิศตนและ เจตคติที่ดีต่อความเป็นครู						47
39.	เนื้อหาในหลักสูตรการผลิตครู ควรคำนึงถึง คุณธรรมและจริยธรรมของครูให้มากกว่าที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน						48
40.	หลักสูตรสถาบันการฝึกหัดครู เกี่ยวกับโครงการ ให้การศึกษาและอบรมครู และบุคลากรทาง การศึกษาประจำการ (อศป.) ที่จัดอยู่ใน ปัจจุบันช่วยเพิ่มสมรรถภาพ ในการทำงาน ของครูให้สูงขึ้น						49
5.	<u>มาตรการการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากร ทางการศึกษา</u>						
41.	ผู้บริหารโรงเรียนควรนิเทศการศึกษาใน โรงเรียนให้มากขึ้นกว่าปัจจุบัน						50

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ของนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
42.	ควรรนำผลงานของครูที่ปฏิบัติงานดีเกินในรอบปี มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น						51
43.	ผู้บริหารควรส่งเสริมครูให้เข้าอบรมสัมมนาศึกษาเพิ่มเติม อย่างต่อเนื่องเพื่อนำวิชาความรู้มาปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้น						52
44.	การจัดให้มีค่ารางวัลครู เอกสารหรือวารสาร ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า						53
45.	การคัดเลือกครูเข้าศึกษาอบรมตามโครงการ อคป. ควรยึดหลักการนำวิชาการมาใช้สอนหรือปฏิบัติงาน						54
46.	ผู้บริหารควรร่วมมือกับฝ่ายวิชาการ และศึกษานิเทศก์เพื่อปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพ						55
47.	ผู้บริหารควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการติดต่อกับสถาบันการฝึกครูหรือมหาวิทยาลัย เพื่อให้ครูเข้าศึกษาวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนหรือการทำงานโดยไม่คิดหน่วยกิต						56
48.	การอบรมครูควรจัดระหว่างปีภาคเรียนหรือวันหยุดราชการ						57
49.	ควรยกเลิกการสอบวิชาชุดครู พ.กศ.หรือ พ.ม.						58

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ข้อนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
50.	ควรให้สถาบันวิชาชีพครูร่วมมือกับสถาบันผลิตครู จัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง เมื่อครบตามหลักสูตรแล้ว ให้ ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร						59
51.	ควรจัดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้า รับการประชุม สัมมนา เรื่องเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของการปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง						60
52.	การจัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดควรจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก และพาหนะให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมทุกครั้ง 6. <u>มาตรการการรับนักศึกษาครู</u>						61
53.	นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู จะ ต้องผ่านการทดสอบทัศนคติต่อวิชาชีพครูก่อน						62
54.	สถาบันผลิตครูควรมีการสำรวจความต้องการ ปริมาณครูในวิชาต่าง ๆ ก่อนที่ประกาศรับหรือ คัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน						63
55.	สถาบันผลิตครูแต่ละแห่งควรแบ่ง เขตการรับ นักศึกษาครูเฉพาะท้องถิ่นที่รับผิดชอบ						64

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ของนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
56.	ควรแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก นักศึกษาครู ประกอบด้วยผู้แทนสถาบันผลิตครู ผู้แทนหน่วยงานใช้ครู ผู้แทนสถาบันวิชาชีพครู และผู้นำท้องถิ่น ฯลฯ เพื่อให้ได้นักศึกษาครูที่ เหมาะสมกับท้องถิ่น						65
57.	ควรรับนักศึกษาครูจากผู้ที่ยื่นจบ มศ.5 หรือ ม.6 เพราะมีความรู้วิชาพื้นฐานทั่วไปดี เข้า เรียนวิชาชีพครู						66
58.	ควรเพิ่มระยะเวลาในการฝึกอบรม จรรยาบรรณและความประพฤติของนักศึกษา ครูอย่างจริงจัง						67
	7. <u>มาตรการการประสานการผลิตใช้ครู</u>						
59.	หน่วยงานที่ใช้ครู ควรแจ้งปริมาณและวิชาเอก ของครูที่ต้องการให้สถาบันผลิตครูได้ทราบ ล่วงหน้าเพื่อจะได้ผลิตครูตรงตามต้องการ						68
60.	ควรมีคณะกรรมการประสานงานการผลิตครู และการใช้ครู ทำหน้าที่ประเมินผลหลักสูตร เพื่อจะได้นำปรับปรุงให้ทันสมัย						69

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ข้อนี้สำหรับเจ้าหน้าที่
61.	ควรมีการวางแผนและนโยบายการผลิตครูให้แน่นอน และสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม						70
62.	ควรมีการวิจัยประเมินผลนักศึกษาครูที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้วว่าตรงตามความต้องการของท้องถิ่นหรือไม่						71
63.	ควรจัดตั้งองค์กรทำหน้าที่คำนวณงานเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูให้กระจายอยู่ทุกจังหวัดเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำงาน						72
64.	สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับสวัสดิการและพิทักษ์สิทธิของครู						73

ทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 4
ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

บทคัดย่อ

ของ

จักรพันธุ์ กวดกิจการ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2526

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และเปรียบเทียบทัศนะของครูจำแนกตาม ตำแหน่ง หน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวน 346 คน โดยลุ่มมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความเห็น เกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู มีจำนวน 64 ข้อ แบ่งเป็น 7 มาตรการ ได้แก่ การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาในเชิงปริมาณและคุณภาพ การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู โครงสร้างการผลิตหลักสูตรและประสบการณ์วิชาชีพครู การพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษา การรับนักศึกษาครู การประสานการผลิตและการใช้ครู

ผลการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนมัศึกษามีทัศนะเห็นด้วยกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์สูง ทั้ง 7 มาตรการ และครูที่มีตำแหน่งหน้าที่ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิ และเพศ แตกต่างกัน มีทัศนะต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือครูมีทัศนะไม่แตกต่างกัน

THE UPGRADING OF THE STANDARD OF TEACHING PROFESSION AS VIEWED
BY SECONDARY SCHOOL TEACHERS IN EDUCATION REGION 4

AN ABSTRACT

BY

CHAKRAPAN KUADKITJAKAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1983

The purposes of this research were to study the views of the secondary schools teachers toward the upgrading standard of teaching profession, and to compare these Views by the positions, ages, working experiences, qualification backgrounds, and sexes.

The sample of 346 teachers were randomly selected from the secondary school in Educational Region 4 under the Department of General Education, Ministry of Education.

The data were obtained from questionnaires on the Upgrading Standards of Teaching Profession. The questionnaires, comprising 64 items, were arranged in seven aspects : the utilization of teachers and educational personnel, the producing of qualified teachers and educational personnel, the controlling of the teaching profession standards, the structure of profession curriculum and teaching experiences, the academic development of educational personnel, the admitting of teacher students, and the coordinating between the producing units and the utilizing of teachers.

The finding of the research indicated that the teachers were agreed with the upgrading standard of teaching profession in high level, and the veiws of teachers whose different in the positions, ages, working experiences, qualification backgrounds, and sexes were unsignificantly different at .05 level.

ประวัติ

ชื่อ นายจักรพันธุ์ กวดกิจการ
เกิดวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2486 ที่หมู่ที่ 2 ตำบลนบปริง อำเภอเมืองพังงา
จังหวัดพังงา

การศึกษา พ.ศ. 2521 ได้ปริญญาการศึกษาบัณฑิต กศ.บ. (เกียรตินิยม อันดับ 2)
วิชาเอกสุขศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2526 ได้ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกบริหารการศึกษา
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การทำงาน พ.ศ. 2507 ครู โรงเรียนเมืองพังงา จังหวัดพังงา
พ.ศ. 2516 ครูใหญ่ โรงเรียนเกาะปันหยี อำเภอเมือง จังหวัดพังงา
พ.ศ. 2517 ช่วยราชการหมวดการศึกษาอำเภอเมืองพังงา
พ.ศ. 2521 ช่วยราชการส่วนการศึกษาจังหวัดพังงา
พ.ศ. 2523 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา